

Boj s nelegálním přistěhovalectvím v Evropské unii

Vítězslav Klus

Zvolte typ práce
2019/2020

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta logistiky a krizového řízení

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta logistiky a krizového řízení
Ústav krizového řízení

Akademický rok: 2019/2020

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Vítězslav Klus**
Osobní číslo: **L19703**
Studijní program: **B3909 Procesní inženýrství**
Studijní obor: **Ovládání rizik**
Forma studia: **Prezenční**
Téma práce: **Boj s nelegálním přistěhovalectvím v Evropské unii**

Zásady pro vypracování

1. Zpracujte literární rešerši z domácích a zahraničních informačních zdrojů k problematice migrace.
2. Proveďte analýzu a zhodnocení současného stavu řešení problematiky s důrazem na hrozby a rizika.
3. Zhodnoťte úroveň připravenosti Evropské unie v boji proti nelegálnímu přistěhovalectví.
4. Charakterizujte vztah mezi vývojem vnějšího a vnitřního bezpečnostního prostředí a navrhněte případná opatření ke zlepšení stávajícího stavu.

Forma zpracování bakalářské práce: **Tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

1. KELLER, Jan. *Evropské rozpory ve světle migrace*. 1. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2017. ISBN 978-80-7419-249-4.
2. PALÁT, Milan. *Determinanty vzniku migrace a statistiky cizinců v Evropské unii*. 1. Ostrava: Key Publishing, 2014. ISBN 978-80-7418-228-0.
3. UHEREK, Zdeněk, Věra HONUSKOVÁ, Šárka OŠTÁDALOVÁ a Vladislav GÜNTER. *Migrace : historie a současnost*. 1. Ostrava: Občanské sdružení PANT, 2016. ISBN 978-80-905942-9-6.

Další odborná literatura dle doporučení vedoucího bakalářské práce.

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Marek Tomaščík, Ph.D.**
Ústav krizového řízení

Datum zadání bakalářské práce: **1. listopadu 2019**
Termín odevzdání bakalářské práce: **15. května 2020**

L.S.

doc. Ing. Zuzana Tučková, Ph.D.
děkanka

Ing. et Ing. Jiří Konečný, Ph.D.
ředitel ústavu

V Uherském Hradišti dne 2. prosince 2019

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že:

- bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- podle § 60 odst. 1 autorského zákona má Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užit své dílo – bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

- že jsem na bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
- že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou obsahově totožné.

V Uherském Hradišti, dne: 15. 5. 2020

Jméno a příjmení studenta: Vítězslav Klus

.....
podpis studenta

ABSTRAKT

Tato práce se zabývá problematikou nelegálního přistěhovaectví v rámci Evropské unie.

Teoretická část popisuje základní pojmy v oblasti nelegální migrace, mezinárodní legislativu, vymezení předpisů pro Českou republiku, vývoj společné politiky Evropské unie a popis systémů bojující proti nelegálnímu přistěhovaectví. Praktická část obsahuje v první části migrační trasy, které nelegální migranti nejčastěji využívají, aby se dostali do Evropy, diagram, který popisuje hlavní příčiny nelegální migrace a analýzu rizik, ve které jsou zohledněny hrozby a rizika této problematiky. Druhá část pojednává o připravenosti Evropské unie v boji proti nelegálnímu přistěhovaectví a vztahu mezi vnějším a vnitřním bezpečnostním prostředím.

Závěr praktické části, pojednává o navrhovaném zlepšení v oblasti nelegálního přistěhovaectví.

Klíčová slova: nelegální migrace, Evropská unie, uprchlík, migrační politika

ABSTRACT

This thesis deals with the issue of illegal migration into the European Union.

The theoretical part describes basic concepts in the field of illegal migration, international legislation, the definition of regulations for Czech Republic, the development of a common policy of the European Union and a description of combat systems fighting against illegal migration. The practical part in a first half describes migration routes that illegal migrants most often use to get to Europe, a diagram that describes the main causes of illegal migration and a risk of analysis, which takes into account the threats and risks of this issue. The second part deals with readiness of the European Union in the fight against illegal migration and the connection between the external and internal security environment.

The conclusion of the practical part, discusses the proposed improvements in the field of illegal migration.

Keywords: illegal migration, European Union, refugee, migration policy

Touto cestou bych rád poděkoval vedoucímu bakalářské práce panu Mgr. Markovi Tomašíkovi, Ph.D. za jeho odborné vedení, a cenné rady. Dále bych chtěl poděkovat mé rodině, která mě podporovala v průběhu celého studia.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	9
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1 ZÁKLADNÍ POJMY Z OBLASTI NELEGÁLNÍHO PŘISTĚHOVALECTVÍ	11
2 LEGISLATIVA A PRÁVNÍ PŘEDPISY VZTAHUJÍCÍ SE K MIGRACI.....	14
2.1 MEZINÁRODNÍ PŘEDPISY	14
2.2 PŘEDPISY ČESKÉ REPUBLIKY.....	15
3 HISTORICKÝ VÝVOJ POLITIKY V EVROPSKÉ UNII	17
3.1 SCHENGENSKÁ DOHODA.....	17
3.2 DUBLINSKÁ DOHODA.....	19
3.3 MAASTRICHTSKÁ DOHODA.....	21
3.4 AMSTERODAMSKÁ DOHODA	22
3.5 PROGRAM Z TAMPERE.....	22
3.6 HAAGSKÝ PROGRAM	23
3.7 STOCKHOLMSKÝ PROGRAM.....	24
4 SYSTÉMY BOJUJÍCÍ PROTI NELEGÁLNÍMU PŘISTĚHOVALECTVÍ V EVROPSKÉ UNII	25
4.1 SCHENGENSKÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM	25
4.2 AGENTURA FRONTEX	26
4.3 VÍZOVÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM	27
4.4 SYSTÉM EURODAC	27
4.7 EVROPSKÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM REJSTRÍKŮ TRESTŮ (ECRIS)	29
4.8 EVROPSKÁ AGENTURA PRO PROVOZNÍ ŘÍZENÍ ROZSÁHLÝCH INFORMAČNÍCH SYSTÉMŮ V PROSTORU SVOBODY, BEZPEČNOSTI A PRÁVA.....	30
5 CÍL PRÁCE A METODIKA.....	31
5.1 ISHIKAWA DIAGRAM.....	31
5.2 ANALÝZA RIZIK.....	31
II PRAKTICKÁ ČÁST	32
6 HLAVNÍ MIGRAČNÍ TRASY	33
6.1 ZÁPADNÍ STŘEDOMOŘSKÁ TRASA.....	34
6.2 CENTRÁLNÍ STŘEDOMOŘSKÁ TRASA.....	35
6.3 VÝCHODNÍ STŘEDOMOŘSKÁ TRASA.....	36
7 APLIKACE ISHIKAWA DIAGRAMU.....	38
8 ANALÝZA RIZIK	40

9	PŘIPRAVENOST EVROPSKÉ UNIE V BOJI PROTI NELEGÁLNÍMU PŘISTĚHOVALECTVÍ	44
10	VNĚJŠÍ A VNITŘNÍ BEZPEČNOSTNÍ PROSTŘEDÍ	47
10.1	SPOLEČNÁ BEZPEČNOSTNÍ A OBRANÁ POLITIKA	47
10.2	JUSTICE A VNITRO	48
10.3	VZTAH MEZI VNĚJŠÍM A VNITŘNÍM BEZPEČNOSTNÍM PROSTŘEDÍM	48
10.4	NÁVRH NA ZLEPŠENÍ SITUACE	49
	ZÁVĚR	51
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	52
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	59
	SEZNAM OBRÁZKŮ	60
	SEZNAM TABULEK	61
	SEZNAM GRAFŮ	62

ÚVOD

Migrace je nedílnou součástí lidstva již od prvopočátku. Již na počátku lidské éry existovala migrace, která představovala naději na nový život. Lidé migrují z různých důvodů dodnes a je to v mnohonásobném měřítku než kdy dřív, je to zapříčiněno hlavně z enormního nárustu lidské populace.

Na počátku největší migrační krize, která vypukla v roce 2015 byla Evropa pod velkým tlakem nelegálních migrantů, kteří prchali hlavně před válečnými konflikty. Vzhledem k tomu, že Evropská unie nebyla dostatečně připravena čelit této problematice, vyvolalo to debaty, jaký to bude mít dopad na politickou, společenskou a bezpečnostní situaci v členských státech. Od roku 2015 uplynulo několik let a nelegální migrace je stále aktuální téma, které se týká především členských států Evropské unie. Během několika let prošla Evropa velkými změnami týkající se společné migrační a azylové politiky, která se dotkla všech států Evropské unie.

Vzhledem k nelepšící se situaci v této problematice Evropská unie zřídila několik programů, plánů a systémů, které se věnují nelegálnímu přistěhovalectví. Tyto opatření řeší především identifikaci a ukládání základních údajů nelegálních migrantů do databází. Tedy neřeší masovou nelegální migraci, která by byla zpomalena nebo dokonce zastavena a je tedy potřeba se této problematice více věnovat.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 ZÁKLADNÍ POJMY Z OBLASTI NELEGÁLNÍHO PŘISTĚHOVALECTVÍ

V této práci budou využity základní pojmy, které se týkají nelegálního přistěhovalectví.

Migrant

Jedná se o osobu, která překročila mezinárodní hranici a zdržuje se v jiné zemi než v zemi původu. [1]

Legální migrant

Cizinec, který splňuje všechny náležité podmínky, aby mohl pobývat na cizím území. [1]

Nelegální migrant

Cizinec, který nesplňuje všechny náležité podmínky pro pobyt na cizím území. [1]

Uprchlík

Osoba, která se již nenachází v zemi původu, a má oprávněné obavy před pronásledováním z důvodů rasových, náboženských nebo z důvodu příslušnosti k určité společenské vrstvě, popřípadě sexuální orientace. [1]

Migrace

Přesun skupiny lidí z mateřské oblasti do oblasti nové, migrace může být vnitrostátní neboli mezinárodní [2]

Dobrovolná migrace

Dobrovolnou migrací rozumíme, když lidé dobrovolně opustí své rodné země za účelem sloučení rodin, pracovní příležitosti, či studia v zahraničí. [1]

Nedobrovolná migrace

Lidé nedobrovolně opouštějí své rodné země hlavně z politických, enviromentálních a jiných důvodů. Nedobrovolná migrace se dělí na:

- Vnucená migrace – Nedobrovolná migrace z rodných zemí z důvodu mocných a vlídných lidí, kteří mají dostatečnou sílu vnutit druhé straně migrovat. Nastává hlavně v situacích jako je válka, stavba přehrad, elektráren, v té době dochází k masovému vyhánění obyvatel. [1]

- Vynucená migrace – Nastává hlavně při nepříznivých podmínkách pro život, kdy obyvatelé ohrožují přírodní katastrofy. [1]

Integrace

Integrací se rozumí, sjednocení, zařazení nebo začlenění cizince (migranta) do společnosti, ovšem je to dlouhodobý proces. Klíčovými předpoklady pro úspěšné začlenění jsou:

- a) Znalost jazyka
- b) Ekonomická soběstačnost
- c) Orientace ve společnosti
- d) Vzájemné vztahy cizinců a majoritní společnosti [4], [5]

Azyl

Je pobyt, který poskytne stát cizím státním příslušníkům z důvodu politických nebo náboženských, popřípadě z důvodů pronásledování ve vlastní zemi ať už kvůli sexuální orientaci, válečnému konfliktu nebo z již zmíněných důvodů. [6]

Azylant

Osoba, která utekla ze své rodné země, a podle zákona o azylu dostala ochranu v jiné zemi. Aby dostal status azylanta, musí podat formální žádost. Příslušné orgány poté prověřují věrohodnost a pravdivost žádosti a zdali by po návratu do rodné země hrozilo nebezpečí ve formě pronásledování nebo ohrožení na životě. Bude-li žádost zamítnuta stane se nelegálním přestěhovalcem, a bude muset zemi opustit, nebo požádat o doplňkovou ochranu [6]

Doplňková ochrana

Nesplní-li osoba podmínky pro udělení statusu azylanta, může mu být udělena doplňková ochrana. Osoba doplňkovou ochranu dostane, pokud se prokáže, že mu v jeho rodné zemi hrozí skutečně nebezpečí. Tímto se rozumí trest smrti, mučení, válečný konflikt apod. Za tímto účelem může být poskytnuta doplňková ochrana také rodinným příslušníkům. Doplňková ochrana je časově omezena a po určitém období je osoba znovu prověřena, zda stále hrozí újma na zdraví v jeho rodné zemi. V případě, že v rodné zemi je situace bezpečná, je tato osoba deportována zpět do své rodné země. [6]

Terorismus

Globální negativní jev, který se projevuje v mezinárodním měřítku. Za použití násilí prosazují politické zájmy, cílem terorismu bývají hlavně civilisté. Žádná země není 100 % v bezpečí před terorismem. V České republice (ČR) působí Bezpečnostní informační služba, která je efektivní hlavně v mezinárodní spolupráci. Tato služba především shromažďuje a vyhodnocuje možná rizika terorismu na území ČR. [7]

Nejčastější metody teroristů:

- Vydírání
- Zastrasování
- Únosy lidí
- Atentáty
- Bombové útoky

[8]

Občané třetích zemí

„Je občan státu, který není členem EU a není zároveň občanem Islandu, Lichtenštejnska, Norska a Švýcarska“ [22]

Migrační kvóty

Migrační kvóty představují rozdělení migrantů, kteří žádají o azyl ve státech Evropské Unie (EU) mezi členské státy. Tento mechanismus má pomoci státům EU, které čelí neúnosnému náporu žadatelů o azyl. [9]

„Již ve sdělení komise ze 4. května 2011, které bylo jakýmsi manifestem podpory řízené migrace, se uvažuje o situaci, jež by nastala, pokud by se migrace vymkla zpod kontroly. Pro takový případ bude zapotřebí, konstatuje se ve zmíněném dokumentu, zavést zvláštní, nouzový mechanismus, který by byl poslední možností v případě výjimečně velkého tlaku“.

[10]

O čtyři roky později se tímto zvláštním mechanismem staly migrační kvóty.

2 LEGISLATIVA A PRÁVNÍ PŘEDPISY VZTAHUJÍCÍ SE K MIGRACI

2.1 Mezinárodní předpisy

Jedna z důležitých klíčových rolí při řešení migrace v EU sehrávají mezinárodní předpisy. Hlavními mezinárodními předpisy jsou:

Úmluva o právním postavení uprchlíků

Neboli jinými slovy **Ženevská úmluva o uprchlících** je jeden z nejdůležitějších dokumentů, který byl přijat v roce 1951 Valným shromážděním Organizace spojených národů (OSN). V roce 1967 byl tento dokument rozšířen o tzv. Newyorský protokol, který odebral původní časovou bariéru a tím se tato úmluva rozšířila. Na základě této úmluvy pak musí smluvní státy přijmout uprchlíky, kteří se nacházejí na jejím území. Dalším důležitým ustanovením v Úmluvě je, že uprchlíci nesmějí být navraceni zpět do rodné země, kde jim hrozí bezprostřední nebezpečí tato zásada se jmenuje „non-refoulement“ a její definice zní *„nevyhostí jakýmkoli způsobem nebo nevrátí uprchlíka na hranice země, ve kterých by jeho život či osobní svoboda byly ohroženy na základě jeho rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité společenské vrstvě či politického přesvědčení“*. [26] Úmluva dále kategorizuje osoby, a jestli-že spáchali například válečný zločin aj. tak status uprchlíka nedostanou. Úmluva nevznikla na základě toho, aby řešila příčiny útěku, z dané země, kde uprchlíkovi hrozí nebezpečí, které jsem již několikrát zmínil, ale hlavně proto aby co nejvíce zredukovala následky těchto daných problémů a mohla poskytnout mezinárodní právní ochranu, popřípadě pomůže začít nový život. [11], [12]

Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP)

EÚLP je další významná Úmluva, která byla podepsána v roce 1950 Radou Evropy v Římě. Tato Úmluva je zaměřena na mezinárodní smlouvu lidských práv a základních svobod v Evropě. [13], [14]

Úmluva dále definuje, že žádná osoba nemůže být zbavena života, svobody (otroctví), nebo mučena, popřípadě diskriminována atd., ČR přijala Úmluvu v roce 1992. [13]

Úmluva o právech dítěte

Jedná se o nejrozšířenější Úmluvu na světě. V roce 1989 byla Úmluva o právech dítěte přijata Valným Shromážděním OSN. Tato Úmluva vznikla hlavně proto, že každé dítě má právo na spokojený a klidný život, vyrůstat v rodinném kruhu, dostávat adekvátní lékařskou péči, nehledě na to, v jaké zemi dítě vyrůstá, jakou má barvu pleti apod. [15] ČR přijala Úmluvu o právech dítěte v zákonu č. 104/1991 Sb. [16]

Do dnešní doby ratifikovaly všechny státy světa kromě Spojených států amerických (USA) [17]

2.2 Předpisy České republiky

V této kapitole se zaměříme na zákony, které se využívají v ČR a týkají se zejména migrace, pobytu cizinců na území ČR a nelegální migrace.

Důležitými zákony v ČR z pohledu migrace je **zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů**. Tento zákon určuje, za jakých podmínek bude žadatel o azyl přijat anebo na druhou stranu nepřijat. [18]

Zákon slouží hlavně jako udělování mezinárodní ochrany cizinců, pokud nesplní určité podmínky pro udělení azylu, mohou požádat nižší formu ochrany tzv. doplňkové ochrany. Největším rozdílem mezi těmito ochranami je délka trvání. Dostane-li cizinec status azylanta, dle právních předpisů zde bude na dobu neurčitou. Doplňková ochrana trvá pouze na jeden až dva roky. [19]

Dalším důležitým zákonem o migraci je **zákon č. 326/1999 Sb. O pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů**, který vymezuje podmínky pro vstup, a pobyt cizinců na území ČR. Dále kategorizuje druhy pobytu a druhy víz. [20]

Zákon č. 221/2003 Sb. O dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, pojednává o dočasné ochraně občanů ze třetích zemí, kteří byli nuceni urychleně opustit zemi původu, a již se nemohou vrátit zpátky z různých důvodů. [21]

Důležité je také zmínit **zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů**. Tento zákon definuje práci Policie ČR, jejich úkoly a oprávnění. [23]

V oblasti nelegální migrace je důležitá cizinecká policie, která primárně dohlíží na státní hranice, odhaluje nelegální migraci, a v souvislosti se zákonem č. 326/1999 Sb. O pobytu

cizinců na území České republiky dohlíží, a provádí kontroly, které odhalí, zdali jsou tyto osoby na území ČR legálně či nikoliv. [24]

3 HISTORICKÝ VÝVOJ POLITIKY V EVROPSKÉ UNII

Po druhé světové válce v roce 1952 vzniklo Evropské společenství uhlí a oceli (ESUO). Za tímto vznikem stojí šest států a to Německo, Francie, Itálie, Nizozemsko, Belgie a Lucembursko. Hlavním důvodem bylo vytvořit společný trh pro obchod zboží s totožnou kvalitou. Německo a Francie přitom byli ve druhé světové válce protivníci, a to také přispělo, že těchto šest zemí započaly tzv. evropskou integraci. V roce 1957 byly podepsány Římské smlouvy, z již výše zmíněných států, a to zapříčinilo vznik Evropského hospodářského společenství (EHS). EHS později začaly navzájem uzavírat mezinárodní dohody, které dnes známe jako:

- a) Schengenská dohoda
- b) Dublinská dohoda
- c) Maastrichtská dohoda
- d) Amsterodamská dohoda [25]

Problematika nelegálního přistěhovalectví trápí Evropu už dlouhou dobu, proto byly zřízeny různé programy, které by měly evropské země chránit, před touto negativní invazí v podobě nelegálního přistěhovalectví, těmito programy jsou:

- a) Program z Tampere
- b) Haagský program
- c) Stockholmský program

3.1 Schengenská dohoda

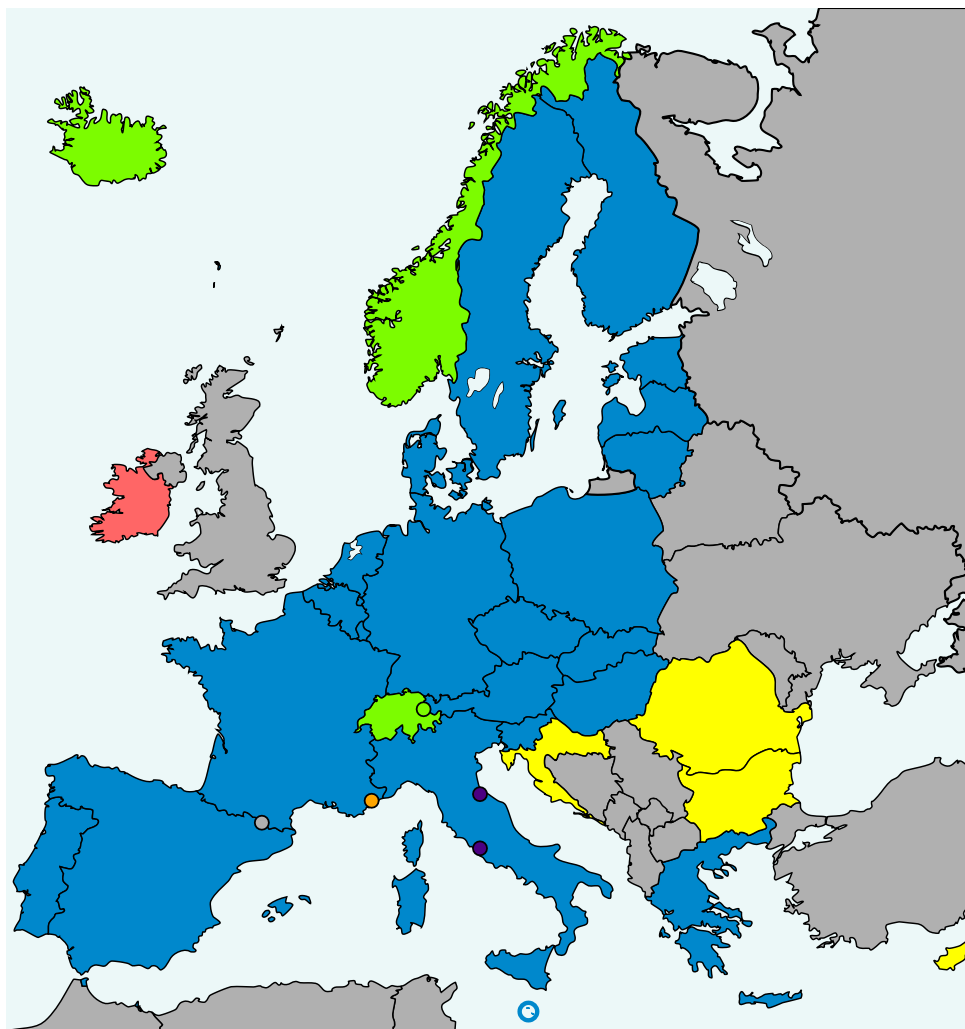
Schengenský prostor vznikl v roce 1985 za účelem odstranění kontrol na hranicích mezi evropskými státy. Před Schengenskou dohodou byla tzv. Saarbruckenská dohoda, která vznikla v roce 1984. Tato dohoda vznikla mezi Francií a Spolkovou republikou Německa. Za vznikem Saarbruckenské dohody, mohly dlouhodobé negativní reakce profesionálních řidičů, kteří často jezdili z Francie do Spolkové republiky Německa a naopak. Stěžovali si na několikahodinové fronty z důvodu kontrol na hranicích mezi těmito dvěma státy. Díky této dohodě se pomalu rušily kontroly osob a přepravovaného zboží na hranicích obou států. Pouze o rok později v roce 1985 vznikla již zmíněná první Schengenská dohoda, kde se mimo jiné přidala jak Francie a Spolková republika Německo tak státy Beneluxu. [28]

V roce 1990 vznikla Schengenská prováděcí Úmluva, která byla podepsána všemi pěti státy a podrobně definovala pravidla pro zrušení kontrol na vnitřních hranicích těchto států. Úmluva přišla v platnost až v roce 1995. Během těchto pěti let se k této úmluvě přidalo Španělsko, Portugalsko, Itálie, Řecko a Rakousko. Do roku 2000 se součástí této úmluvy stalo Dánsko, Finsko a Švédsko. Norsko a Island podepsaly tuto Úmluvu za pomoci dohody o přidružení, jelikož nejsou členy EU. ČR se stala součástí Schengenského prostoru v roce 2007 s dalšími státy jako Slovensko, Polsko, Slovinsko, Maďarsko, Malta, Estonsko, Litva a Lotyšsko. O rok později se přidalo Švýcarsko a v roce 2011 jako poslední stát Lichtenštejnsko. [28]

Schengenská prováděcí úmluva dále pro všechny členské země vymezila pravidla, která se týkají policejní spolupráce, nároku na azyl, rozdělení víz a kontrol na vnějších hranicích zapříčiněné nelegální migraci. [28]

Nejdůležitější funkce Schengenské dohody:

- a) Posílení kontrol na vnějších hranicích z důvodů nelegálního vniknutí na území schengenských států
- b) Volný pohyb osob přes vnitřní hranice schengenských států
- c) Společné pravidla pro přechod vnějších hranic
- d) Lepší úroveň mezinárodní policejní spolupráce
- e) Ustanovení vízových pravidel pro vstup do schengenského prostoru za účelem krátkodobého pobytu
- f) Zavedení tzv Schengenského informačního systému (SIS) [28]

Obrázek 1 – Mapa Schengenského prostoru [27]

Na obrázku číslo 1 můžeme vidět schengenský prostor, který je barevně znázorněn a každá barva označuje jiný vztah k schengenské dohodě. Modrá barva znázorňuje členské státy EU, kteří do této dohody spadají. Žlutá barva označuje státy, které stále usilují o vstup do Schengenského prostoru. Zelená barva představuje členy schengenského prostoru, ale nejsou členy EU, mají tedy speciální dohodu. V poslední řadě červená barva je stát, který je členem EU, ale není součástí Schengenu.

3.2 Dublinská dohoda

První verze Dublinské dohody byla tzv. „Dublinská konvence“, neboli „*Úmluva o posouzení státu odpovědného za posouzení žádosti o azyl podané v některém z členských států Evropských společenství*“ [29], která byla podepsána v roce 1990 členskými státy Evropských společenství, ale v platnost vyšla až v roce 1997. Dublinská konvence vznikla z důvodu přibývajících migrace do evropských zemí, to mimo jiné zapříčinilo hlavně zvýšené

žádosti o azyl a tím pádem zpomalení a přetížení celého systému, který rozhoduje o udělení azylu. [30]

Poté byla Dublinská konvence nahrazena nařízením č. 343/2003 (Dublin II), které přineslo systém EURODAC. Tento systém je klíčový pro azylovou politiku. [30]

S odstupem času se přišlo na to, že Dublin II má mezery, a proto byl radou nahrazen nařízením č. 604/2013, v platnost vyšla v roce 2014. Dublin III nyní z hlediska posuzování určí, který členský stát bude posuzovat žádost o azyl. [30]

Posuzování na základě:

- a) První podaná žádost o azyl – Rozhoduje stát, který již obdržel žádost o azyl.
- b) Bezvízový styk – Rozhoduje stát, na jehož území se pohybuje žadatel a nemusí mít žádné vízum.
- c) Nelegální vstup na území – Rozhoduje stát, který na svém území přistihl nelegálního žadatele o azyl.
- d) Člen rodiny – Primárně se jedná o nezletilé žadatele bez zákonného zástupce. Dle Dublinské dohody by měl rozhodovat stát, který již má na svém území člena rodiny daného žadatele.
- e) Vydané vízum či povolení k pobytu – Rozhoduje stát, který již udělil žadateli povolení k pobytu nebo vízum. [30]

Parlament EU chce reformu Dublinské reformy a již 6. listopadu 2017 byla schválena. Účelem této reformy má být hlavně zapojení všech členských zemí EU do problematiky žadatelů o azyl. Jestliže by se nějaký stát vzdal zodpovědnosti na přijímání žadatelů o azyl, byl by omezen z čerpání finančních prostředků EU. Reforma by dále nastolila spravedlivé rozdělování žadatelů do všech členských zemí, kde by klíčovou roli hrál hrubý domácí produkt a velikost populace. V praxi by to znamenalo, že větší státy by musely přijmout více žadatelů než menší státy s nižším obyvatelstvem. [31]

Další pravidla, která by tato reforma představovala:

- Stát jehož území překročí nelegálně žadatel, již nebude posuzovat jeho žádost.
- Žadatel, který má nějakým způsobem spojitost s určitou zemí, by do ní měl být přemístěn.

- Žadatelé, kteří nemají žádnou spojitost na určitou zemi v EU, by měli být spravedlivě rozmístěni do evropských zemí. Jestliže některá z členských zemí odmítne přijmout žadatele, jak jsem již popisoval výše, neměli by nárok na čerpání finančních prostředků z EU.
- Posílení bezpečnostních opatření, díky evropským systémům jako například EURODAC, ověření identity a patřičných dokladů.
- Zabezpečit nezletilé žadatele a zařídit rychlejší přesun k rodinným příslušníkům.

[31]

Tato reforma je připravena od roku 2017, ale dosud nenabyla platnosti z důvodu malé shodě evropských států.

[31]

3.3 Maastrichtská dohoda

Maastrichtská dohoda neboli Smlouva o Evropské unii byla podepsána v roce 1992. V platnost vstoupila v roce 1993. Po této události již nenesla název Evropská společenství, ale Evropská unie, která byla postavena na třech základních pilířích.

[32]

Základní pilíře EU:

- I. Evropská společenství – Tzv. první pilíř EU, jehož úkolem je udržení společného trhu mezi členskými státy, to znamená, volný export a import zboží přes vnitřní hranice těchto států. Dále nastolit stejné hospodářské a měnové politiky v rámci EU. V nynější době má 19 členských států z 27 oficiální měnu euro.
- II. Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Druhý pilíř, který zajišťuje společnou bezpečnostní a zahraniční politiku spočívá v posílení mezinárodní bezpečnosti v členských státech, chránění společné mezinárodní hodnoty a udržení míru v evropských zemích za každou cenu.
- III. Spolupráce v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí – Třetí pilíř, byl zřízen hlavně za účelem mezinárodní spolupráce soudních a policejních složek z důvodu ochrany vnějších hranic před přílivem nelegálních migrantů snažící se dostat do evropských zemí. Dalším cílem tohoto pilíře je zamezit obchodu s lidmi, páchání teroristických útoků na státy EU, organizovanému zločinu apod. Kvůli Amsterdamské dohody se později 3. pilíř změnil na název Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech, z důvodu větší soustředěnosti na žadatele o azyl a nelegální migraci. Mimo tento pojem se, ale stále používá i předchozí název.

[33]

3.4 Amsterodamská dohoda

Amsterodamská dohoda byla podepsána v roce 1997, která vstoupila v platnost v roce 1999. Na základě této dohody se hlavní změny dočkala smlouva o Evropské unii v souvislosti s třemi pilíři. Tato dohoda se podrobněji začala zabývat o problematiku nelegální migrace a azylu, a proto byla tato problematika přidána do prvního pilíře tzv. Evropského společenství v dohodě o Evropské unii. Od té doby se stala tato problematika společnou politikou pro všechny členské státy EU. Mimo jiné Amsterodamská dohoda se také výrazně dotkla Schengenské dohody, která již patří do právního rámce EU. Tato dohoda také zapříčinila změnu názvu třetího pilíře spadající do smlouvy o Evropské unii, ale to jsem již popsal v minulé podkapitole. [34]

Obrázek 2 – Podpis Amsterodamské dohody v roce 1997 [35]

3.5 Program z Tampere

Program z Tampere vznikl na základě zvýšené nelegální migrace a počtu žadatelů o azyl, mimo to také kvůli rozvíjení společné migrační politiky na konferenci v Tampere v roce 1999. Tento program se odvíjí od Amsterodamské smlouvy. Evropská rada, měla pět let od platnosti Amsterodamské smlouvy vymezit opatření na:

- Přibývající nelegální migraci

- Způsob navracení do původních zemi nelegálních migrantů
- Otázky vztahující se na azyl [36]

Mimo tato opatření, se na programu z Tampere projednávala další podrobnější problematika, a to je:

- a) Spolupráce se zeměmi původu – Jedná se o spolupráci se třetími zeměmi, která by měla být velice nápomocná z hledisek rozvoje původních zemí, z hlediska řešení chudoby, celkového zlepšení životních podmínek a v neposlední řadě zlepšení pracovních příležitostí.
- b) Společný evropský azylový systém – V tomto bodě jde o utvrzení členských států, že budou dále budovat společný evropský azylový systém. Dále, který stát bude zodpovědný za příslušné posouzení žádosti o azyl, stanovit společné podmínky všech států pro přijímání žadatelů. Společný evropský azylový systém se také týká doplňkové ochrany, který poskytne dočasnou ochranu všem, kteří to momentálně vyžadují.
- c) Spravedlivé zacházení se státními příslušníky třetích zemí – Evropská rada apeluje na členské státy, aby zvýšila pozornost na rasismus a xenofobii, která by mohla být cílena na občany, kteří v souladu s právními předpisy legálně žijí v členských zemích a jsou původem z třetích zemí. To dále zasahuje do integrační politiky, kdy občané z třetích zemí mají mít stejná práva a povinnosti jako občané členských zemí.
- d) Řízení migračních toků – Zaměřuje se hlavně na falšování dokumentů, obchodování s lidmi a převaděčstvím. Rovněž posiluje spolupráci na námořních hranicích z důvodu zvyšující se nelegální migrace. [37]

3.6 Haagský program

V roce 2004 byl přijat Haagský program Evropskou radou. Byl to plán na pět let, který byl spjatý s předešlým programem tzv. programem z Tampere. Tento program v podobě akčního plánu určený na období 2005-2009, který se týkal především vnitřní bezpečnosti evropských států z důvodu hrozeb teroristických útoků a mezinárodních zločinů. Na základě toho byla zřízena agentura Frontex, která má za úkol chránit vnější hranice Evropských států v podobě pohraniční a pobřežní stráže. [38], [39]

Další důležitou úlohou tohoto programu je posílení svobody a práva. Od platnosti Haagského programu evropská komise každoročně vyhodnocovala a hodnotila v podobě zprávy tento program. Na konci období, kdy tento program byl téměř u konce platnosti, Evropská komise již měla návrh na nový víceletý program, jehož název byl „Stockholmský program“, který měl přijít v platnost v letech 2010-2014. [38]

3.7 Stockholmský program

Stockholmský program byl přijat v roce 2009 a platnost nabyl od roku 2010-2014. Jak už bylo řečeno, tak i Stockholmský program navazuje na předešlé programy, které nesou názvy program z Tampere a Haagský program. [40]

Program usiluje o větší zabezpečení vnějších hranic, a proto dává větší prostor agentuře Frontex, která rozšíří její působnost a zvýší se kapacita. Také se posiluje Schengenský informační systém (SIS), který nyní je rozvinutější a nese název Schengenský informační systém druhé generace (SIS II). V neposlední řadě má tento program upevnit práva týkajících se občanů EU, zajistit svobodu a zvýšit ochranu osobních údajů. [41]

Dále dodává důraz na sledování a eliminování rasových útoků a xenofobie. Nejen, že se posilují vnější hranice ale také vnitřní, za účelem posílení mezinárodní policejní spolupráce, která především odhaluje mezinárodní organizované zločiny, obchodování s lidmi, falšování dokladů, distribuce a výroba drog a v neposlední řadě terorismus. [41]

Důležitým bodem programu je také zachování společné politiky všech členů EU, mít totožné podmínky pro přijetí žadatelé o azyl a následně jej integrovat prostřednictvím společné integrační politiky do členského státu. [41]

4 SYSTÉMY BOJUJÍCÍ PROTI NELEGÁLNÍMU PŘÍSTĚHOVALECTVÍ V EVROPSKÉ UNII

Evropská Unie se v posledních desetiletích potýká se značným přílivem nelegálních přistěhovalců. Nelegální migrace zde byla, je a bude, v letech 2015-2016 se 2,3 milionu osob snažilo nelegálně překročit vnější hranice Evropských států. Byl to neuvěřitelný tlak na členské státy EU, a proto bylo zapotřebí zřídít a zdokonalit systémy, které již bojovaly proti invazi v podobě nelegální migraci. V roce 2019 se pokoušelo o nelegální vstup přes vnější hranice EU 141 846 osob, a nyní je to nejmenší počet od roku 2013. Mimo nelegální vstup migrantů na území členských států EU, tak EU řešila také žádosti o azyl. V roce 2016 EU evidovala 1,3 milionu žádostí o azyl. V roce 2017 musely příslušné orgány EU vyhodnotit o něco menší počet a to 728 471 žádostí o azyl. V roce 2018 se počet ještě snížil a to na 634 700. Za rok 2019 se ale počet žádostí o azyl zvýšil na 714 200. V tomto roce bylo nejvíc žadatelů z Afghánistánu a Venezuely. Nejvíce těchto žadatelů po jejich vyhodnocení skončilo v Německu. [42]

Nejdůležitější systémy, které bojují proti nelegální migraci, chrání obyvatelé členských zemí a významně pomáhají v oblasti žádosti o azyl v Evropské Unii:

- Schengenský informační systém (SIS)
- Agentura Frontex
- Vízový informační systém (VIS)
- Systém Eurodac
- Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS)
- Systém vstupu/výstupu (EES)
- Evropský informační systém rejstříků trestů (ECRIS)
- Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) [43]

4.1 Schengenský informační systém

SIS používají všechny členské státy, které jsou členem Schengenské dohody. Tento systém má za úkol chránit vnitřní hranice členských států. Systém se používá od začátků dob schengenské dohody, kdy se začaly rušit kontroly na vnitřních hranicích. V roce 2013 byl

tento systém vylepšen a dostal název Schengenský informační systém druhé generace (SIS II). Cílem je monitorovat a zaznamenávat do mezinárodního systému následující informace. V první řadě funguje policejní a celní spolupráce na vnitřních hranicích členských států schengenské dohody. V systému se dále nachází osoby, které se pohřešují, jedná se hlavně o nezletilé osoby, v neposlední řadě systém také obsahuje informace o odcizených hmotných věcech typu motorová vozidla, střelné zbraně, doklady apod. Osoby, které spáchaly trestnou činnost jsou také zaevidováni do informačního systému. Nyní lze i propojit dva různé záznamy, které se mohou týkat například osoby a auta zároveň. [44]

Jelikož se jedná o nejrozšířenější a nejefektivnější systém v rámci zabezpečení schengenských členských států je zapotřebí systém dále vyvíjet a vylepšovat. Komise předložila návrh na vylepšení SIS II a rada jej následně přijala v roce 2018. Nová verze by měla vyjít na konci roku 2021 a má mít mnoho nových a vylepšených funkcí. Budou přidány nové kategorie záznamů, které ponесou lepší a spolehlivější informace, rozšířená biometrie, která nyní bude disponovat otisky prstů, dlaní a fotky obličejů. Jelikož jsou častější teroristické útoky, tak nová verze SIS II bude také více zaměřena na sledování a sdílení informací, které mohou nebo jsou spjaty s terorismem. Nově také budou moci pověřené orgány do systému přidat osoby, které mohou být nějakým způsobem ohroženy na životě, popřípadě být terčem únosu. V následující verzi systému budou mít vybrané agentury a organizace přístup ke všem složkám a informacím v systému. [45]

4.2 Agentura Frontex

Jak jsem již výše poznamenal agentura Frontex vznikla v roce 2004 kdy bylo potřeba zajistit a zvýšit ochranu na vnějších hranicích členských států. V roce 2016 se stala oficiálně agenturou spadající pod EU pro pohraniční a pobřežní stráž. Mimo to, že Frontex má za úkol řídit migraci tak dále má na starosti správu vnějších hranic a má nyní i vyšší zodpovědnost za trestné činy, které se odehrávají v blízkosti vnějších hranic členských států. Agentura Frontex je aktivní 24 hodin po celý týden, takže pracuje nonstop. [39]

Další úlohou je analyzovat rizika, která hrozí na vnějších hranicích. Jelikož zaměstnanci pracují nepřetržitě tak sledují situaci na vnějších hranicích a jestli nastává nějaká negativní situace okamžitě informují zodpovědné organizace a členské státy. Agentura každý rok hodnotí a prověřuje členské státy, zdali jsou schopny čelit nátlaku v podobě nelegální migrace. Agentura hraje také významnou roli v návratové politice, která významně pomáhá k řízení a následné deportaci nelegálních migrantů, kteří nemají žádné právo překročit vnější

hranice členských států. Agentura Frontex se neustále vyvíjí na lepší a lepší úroveň, která úspěšně bojuje proti nelegální migraci a je tak nedílnou součástí zabezpečení členských států. [46]

4.3 Vízový informační systém

VIS je klíčový při vyřizování žádostí o udělení víza, který byl zaveden do provozu v roce 2011 a trvalo 5 let, než se tento systém dostal do všech zavázaných členských států, tedy od roku 2016 disponuje každý členský stát tímto systémem. VIS značně zesílil společnou vízovou politiku, jelikož díky tomuto systému je možnost sdílet informace o vízech se všemi členskými státy. V tomto systému se nachází otisky prstů žadatelů, otisky prstů jsou sejmuty ihned po zažádání o vízum, taktéž je to s fotografií žadatelé, která je také ihned zařazena do systému. Hlavním cílem systému je, zkontrolovat a zaevidovat dané osoby, které žádají o vízum, díky kterému mu bude umožněn volný vstup do Schengenského prostoru. Jedná se o krátkodobé vízum. [47]

V roce 2018 se rada dohodla na zlepšení stávajícího se systému. Ten se již po novém bude zabývat také dlouhodobými vízy a o povoleních k pobytu. To značně napomůže k přehledu všech žadatelů a mít stále více informací o těchto osobách. V nové vylepšené verzi bude nová databáze, která bude obsahovat kopii dokladů s osobními údaji. Největší přínos, která tato vylepšení mohou přinést je, že před uznáním víza nebo povolením k pobytu, bude mít příslušný orgán možnost z již předložených osobních údajů žadatelem zkontrolovat tyto údaje přes různé databáze jako například Eurodac, tento krok velice napomůže k odhalení různých právních podvodů. [48]

4.4 Systém Eurodac

Systém vznikl na základě Dublinu II v roce 2003. Byl to vůbec první systém v té době, který se využíval na identifikaci otisku prstů, a využívá se dodnes. Úkolem Eurodacu je odebrat otisk prstů všem žadatelům o azyl, který se následně posílá do mezinárodní databáze a porovnávají se otisky prstů, zdali již v některých členských státech nezažádal o azyl. [49]

Tento systém významně ovlivnil celý průběh vyřizování žádostí o azyl, a také posílil společnou azylovou politiku. Eurodac úspěšně bojuje proti falešným žadatelům o azyl, kteří této pravomoci využívají a chtějí se dostat do členských zemí z jiných důvodů. Na druhou stranu, žadatelé, kteří právem požádají o azyl, prostřednictvím Eurodacu se celý proces značně zrychlí. Členské státy mají za úkol prostřednictvím společné azylové politiky odebrat

otisk prstů všem žadatelům, ale i nelegálním migrantům, kteří nelegálně překročili vnější hranice členských států. Eurodac mimo otisk prstů pracuje s následujícími informacemi:

- „Referenční číslo žadatele
- *Pohlaví*
- *Datum a místo kde byla žádost podána*
- *Případně kde byl nelegální migrant zadržen*
- *Datum, kdy byly informace poslány do databáze Eurodacu“* (49)

4.5 Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS)

Tento systém, by se měl oficiálně spustit v roce 2021, za účelem předběžné kontroly a zvýšení bezpečnosti na vnějších hranicích před nelegálními přistěhovalci z třetích zemí, tím pádem se zvýší ochrana obyvatel členských států a samozřejmě se tím posílí bezpečnost vnitřních hranic. [50]

ETIAS se týká především osob z třetích zemí, které se chystají do členských zemí a jsou osvobozeny od víz, tedy nemusí mít vyřízenou žádost o vízum. Budou si, ale muset podat žádost formou online, aby získali cestovní povolení do členských zemí. Tento systém je automatický, a využívá různé databáze EU, to znamená, jestli systém vyhodnotí žádost bez jakýchkoliv problémů, žádosti vyhoví okamžitě a osoby z třetích zemí budou moci vstoupit na území členských států. Jestliže systém vyhodnotí žádost nějakým způsobem negativně, do celé žádosti se bude muset vložit zodpovědný orgán, který se žádosti bude dopodrobna zaobírat a následně jej vyhodnotí manuálně v podobě kladného rozhodnutí nebo zamítnutí cestovního povolení. [50]

Budou-li osoby třetích zemí cestovat do členských zemí prostřednictvím letecké nebo námořní dopravy, před vstupem do těchto prostředků budou muset předložit platné cestovní povolení, na druhou stranu jim bude vstup odepřen. [50]

4.6 Systém vstupu/výstupu

EES, se má zařadit v roce 2022 mezi ostatní systémy zabezpečující vnější hranice členských států a samozřejmě zajistit bezpečnost obyvatel a více posílit vnitřní hranice před nelegálními přistěhovalci z třetích zemí, zamezit teroristickým útokům a mezinárodním zločinům. Systém je automatický a bude monitorovat a následně registrovat osoby z třetích zemí, kteří překročí hranice a vstoupí na území členských států a zároveň mají platná

krátkodobá víza nebo jsou oprostěni od vízové povinnosti. To všechno si nenechá ujít tento systém, který mimo to bude uchovávat data v podobě otisku prstů, fotky obličejů a v neposlední řadě dokumentovat data a místa vstupu a výstupu. Systém má také za úkol sledovat osoby, které představují sebemenší riziko a již jim byl v minulosti vstup na území členských států odepřen. Na druhou stranu značně urychlí přechod osob z třetích zemí, kteří mohou legálně vstoupit na území kteréhokoliv členského státu. Tento systém bude úzce spolupracovat z již zmíněnými systémy, hlavně s vízovým informačním systémem.

[51]

4.7 Evropský informační systém rejstříků trestů (ECRIS)

ECRIS začal fungovat naplno v roce 2012. Je to systém, který obsahuje mezinárodní databázi a obsahuje veškeré informace o trestných činech spáchaných na území EU. Osoba, která spáchala trestný čin na území EU, je okamžitě zaevidována do systému, který nese informace o dané osobě v podobě otisku prstu, fotografie obličeje, osobních údajů a adresy. Tento systém je mezinárodní tudíž, všechny členské státy si mohou mezi sebou navzájem vyměňovat informace o odsouzených osobách, které spáchali jakýkoliv trestný čin na jakémkoliv členském státě, jelikož všechny potřebné informace jsou zaznamenány. [52]

Bohužel se tento systém zatím týká pouze příslušníků EU, tedy ne osob z třetích zemí a osob bez státní příslušnosti, ale to by se mělo rychle změnit. Odsouzení pachatelé z třetích zemí, jsou zaevidováni pouze v tom členském státě, kde je souzen, to znamená, že po výkonu trestu, kdy se tato osoba přesune do dalšího členského státu a spáchá tam opět trestný čin, již tato země nemá žádné informace o tom, že už nějaký trestný čin spáchal na jiném území členského státu. Lze to zjistit pouze tak, že daná země požádá všechny členské státy o informace týkající se trestné minulosti této osoby. [53]

V roce 2022 byl měl být tento systém vylepšen pod názvem (ECRIS-TCN) a již také zahrnovat příslušníky z třetích zemí. To významně posílí ochranu obyvatel členských států. Díky tomuto novému vylepšení to osobám z třetích zemí znatelně stíží, jelikož po spáchání trestné činnosti a následném útěku do jiného členského státu bude po jeho identifikaci ihned přidán do systému. ECRIS-TCN bude samozřejmě propojen s ostatními systémy EU. [52]

4.8 Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva

Neboli „agentura eu-LISA“, která začala fungovat v roce 2012. Je to vůbec první agentura, která v rámci EU spravuje a řídí informační systémy. Díky tomu se značně posílila politika týkajícího se azylu, správy vnitřních a vnějších hranic a řešení problematiky v oblasti nelegální migrace. Hlavním úkolem agentury je spravovat následující informační systémy EU:

- Eurodac
- Schengenský informační systém druhé generace (SIS II)
- Vízový informační systém (VIS)

Mimo těchto úkolů se dále podílí na vývoji následujících systémů:

- Systém vstupu a výstupu (EES)
- Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS)
- Evropský informační systém rejstříků trestů (ECRIS-TCN)

[54]

5 CÍL PRÁCE A METODIKA

Cílem této práce je provést analýzu, která zhodnotí současný stav nelegálního přistěhovalectví. Následně zhodnotit připravenost Evropské unie v boji proti nelegálnímu přistěhovalectví, charakterizovat vztah mezi vnějším a vnitřním bezpečnostním prostředím, a nakonec navrhnout opatření ke zlepšení stavu.

5.1 Ishikawa diagram

Poměrně snadná analytická technika, která je též přezdívána jako „rybí kost“. Slouží především jako analýza příčin a následků. Jelikož každý problém je způsoben nějakými příčinami Ishikawa diagram lze použít bez mála na kteroukoliv problematiku, kvůli její univerzálnosti. [55]

5.2 Analýza rizik

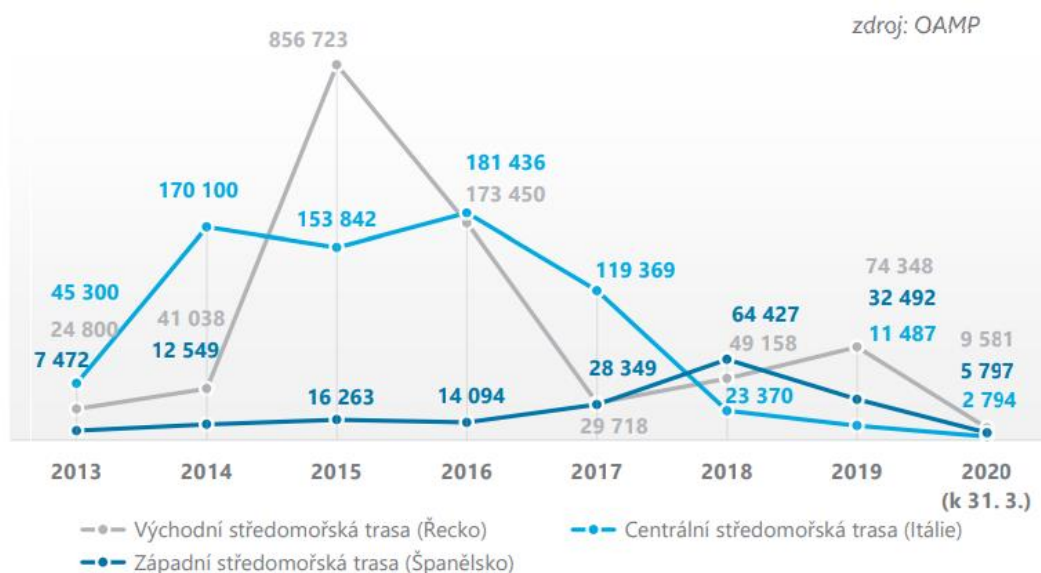
Analýza rizik slouží k identifikaci rizik. Cílem této analýzy je určit všechna možná rizika, která mohou nastat v určité problematice a následně dle této analýzy aplikovat příslušná ochranná opatření, která by zmírnila dopady nebo by úplně odstranila rizika, které by mohly vést k újmě na zdraví nebo poškození majetku. [61]

II. PRAKTICKÁ ČÁST

6 HLAVNÍ MIGRAČNÍ TRASY

Díky poloze, kde se středomoří nachází je klíčovým vstupem nelegálních migrantů a uprchlíků do světa Evropy. Středomoří rozděluje 3 hlavní cesty, kterých se dobrovolně zúčastňují cizinci a nelegální migranti za lepším životem. Tyto osoby jsou převážně mladí muži, jelikož ženy, děti a starší lidé by tuto náročnou cestu nemuseli zvládnout. Pašeráci využívají těchto cest už dlouhá léta, ale teprve v roce 2015 po vypuknutí největší migrační krize se tato informace o masivní nelegální migraci přes tyto cesty dostala k veřejnosti. Po překročení středomoří se nelegální migranti a uprchlíci ocitnou na prvních evropských zemích, kterými jsou Itálie, Řecko, Kypr, Malta a Španělsko. To závisí na tom, kterou ze 3 cest podstoupili. [56]

Na grafu číslo 1 můžeme vidět grafické znázornění, které se týká počtu nelegálních migrantů a uprchlíků kteří úspěšně překročili středomoří a již jsou před hranicemi Itálie, Řecka, Kypru, Malty a Španělska v rozmezí od roku 2013 do 31.3 2020.

Graf 1 – Migrační trasy nelegálních migrantů v číslech [57]

Obrázek číslo 3 zobrazuje mapu na které se nacházejí všechny tři středomořské trasy nelegálních migrantů a uprchlíků, popisuje, kolik nelegálních migrantů a uprchlíků vstoupilo na půdu Evropských států a jakým způsobem, zda lodní dopravou nebo po souši za období od 1.1. 2020 do 31.3 2020.

Obrázek 3 – Hlavní migrační trasy v roce 2020 [57]

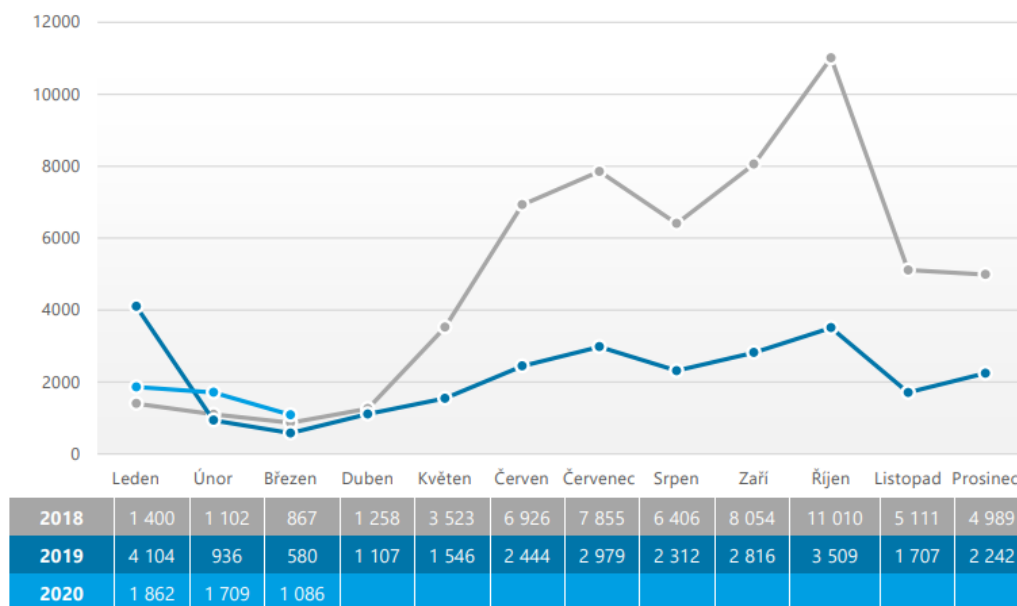
Středomořská trasa se rozděluje na:

- Západní středomořská trasa
- Centrální středomořská trasa
- Východní středomořská trasa

6.1 Západní středomořská trasa

Tato trasa vede zejména z Maroka do Španělska. Od 1.1. 2020 do 31.3. 2020 si západní středomořskou trasu zvolilo 5 797 nelegálních migrantů a uprchlíků, z toho 4 657 osob připlulo na lodi a 1 140 přicestovalo po souši. Oproti roku 2019 za stejné období je to pokles o 17 %. Nelegální migranti a uprchlíci směřující do Španělska v roce 2020 jsou z největší části z Maroka, Guiney a Alžírsko. [57]

Na grafu číslo 2 je zobrazen počet nelegálních migrantů a cizinců cestujících do Španělska prostřednictvím lodní dopravy za určité roční období v tomto případě se jedná od začátku roku 2018 do 31.3 2020.

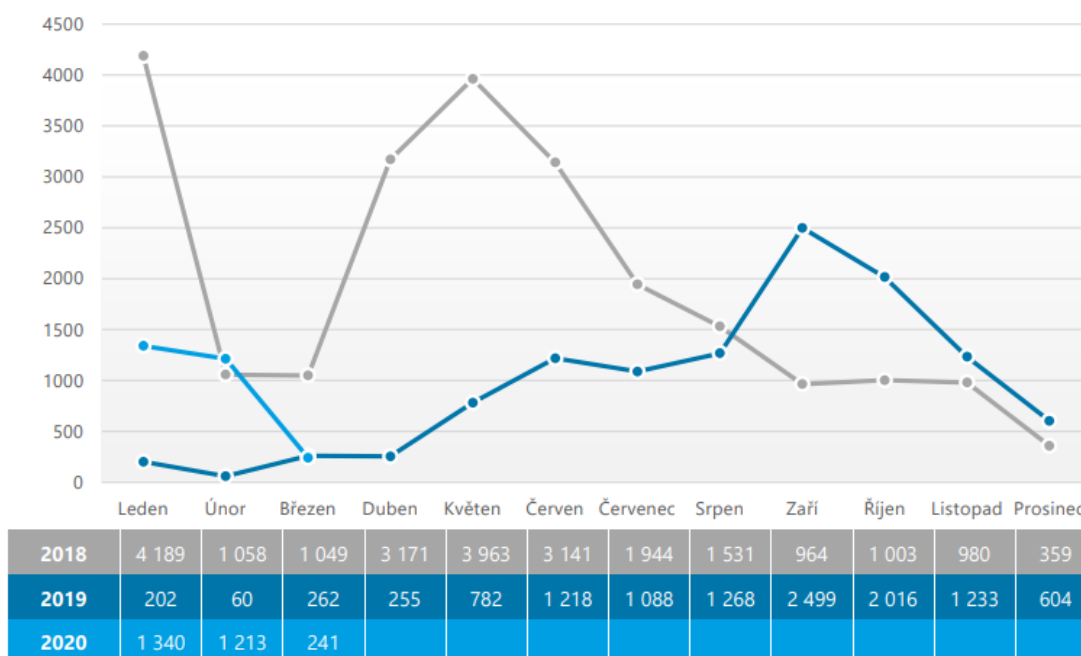
Graf 2 – Počet nelegálních migrantů cestujících do Španělska v určitém období [57]

6.2 Centrální středomořská trasa

Centrální středomořskou trasu využívají zejména nelegální migranti a uprchlíci ze severu Afriky snažící se dostat do Itálie nebo na Maltu. To zapříčinilo, že z Libye se stala tranzitní země, a je to tedy zlatý důl pro převaděče a obchodníky s lidmi. [58]

V období od začátku roku 2020 do 31.1. 2020 se zaznamenal nárůst v počtu 2 794 osob, které se nelegálně dostaly až na pobřeží Itálie a jde o 4násobný větší počet nelegálních migrantů a uprchlíků než za stejné období v roce 2019. Ve stejné době dorazilo na Maltu 1 135 osob. Nelegální migranti a uprchlíci využili cestu ze zemí jako Libye, Tunisko a Alžírsko. [57]

Graf číslo 3 zobrazuje počet nelegálních migrantů a uprchlíků, kteří se dostali na hranice Itálie v období od začátku roku 2018 do 31.1. 2020. Dle tohoto grafu můžeme vidět, že v březnu roku 2020 značně ubylo nelegálních migrantů, je to zapříčiněno hlavně z důvodu, že Itálie se stala ohniskem nákazy současné epidemie Covid-19, která momentálně ohrožuje celý svět.

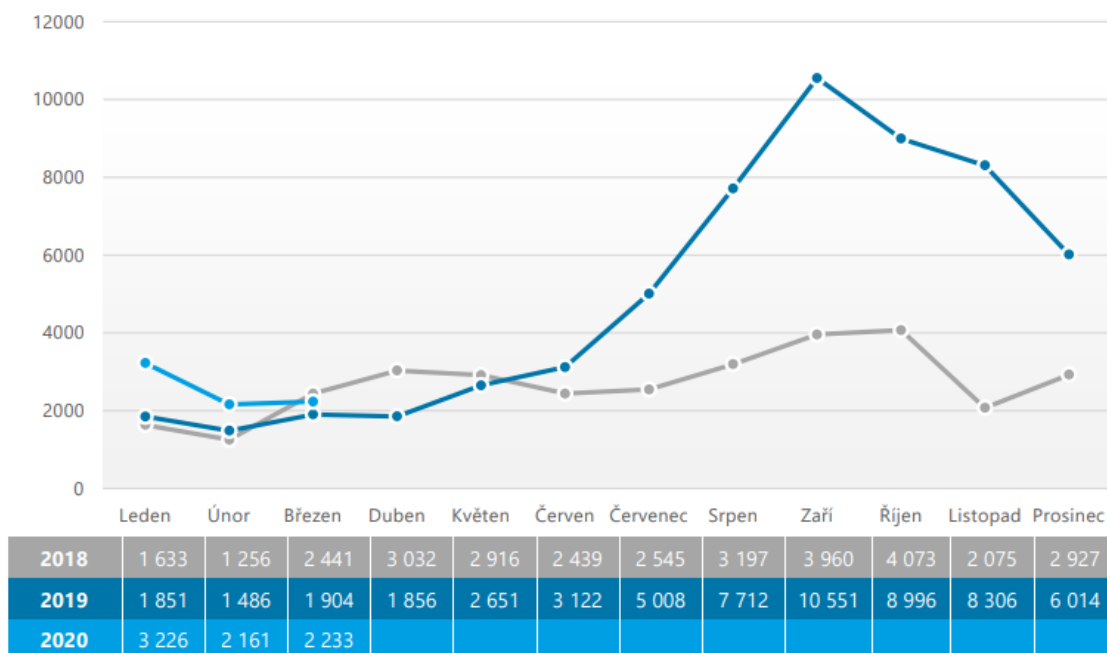
Graf 3 – Počet nelegálních migrantů cestujících do Itálie v určitém období [57]

6.3 Východní středomořská trasa

Východní středomořská trasa je využívána hlavně z Turecka do Řecka nebo na Kypr prostřednictvím loďní dopravy. Po souši se lze dostat z Turecka do Bulharska. [56]

V roce 2020 během tří měsíců dorazilo do Řecka 7 620 nelegálních migrantů a uprchlíků loďní dopravou. Ve stejném období v roce 2019 to bylo 5 241. Nelegální migranti a uprchlíci, kteří míří do Řecka jsou převážně z Afghánistánu, Sýrie a Demokratické republiky Kongo. Osoby, které cestují po souši jsou především z Turecka, Afghánistánu a Sýrie. [57]

Na grafu číslo 4 můžeme vidět počet nelegálních migrantů, kteří se dostali do Řecka pomocí lodní dopravy v období od 2018 do 31.1. 2020.

Graf 4 – Počet nelegálních migrantů cestujících do Řecka v určitém období [57]

V době největší migrační krize, po překročení nelegálních vnějších hranic Evropských států tedy hlavně Itálie, Španělska a Řecka, pokračovali nelegální migranti dále do evropských států. Cílovými státy byly hlavně Německo, Švédsko a Rakousko kde nelegální migranti žádali o azyl. I v nynější době značná část míří do těchto států za lepší budoucností. Integrace nelegálních migrantů do členských zemí je klíčem pro úspěšnou migrační politiku, je to ale běh na dlouho trať, jelikož tyto osoby, které opustily zemi původu vyznávali jinou kulturu, a jiné morální hodnoty, je tedy na obou stranách, aby se úspěšně integrovali, a naučili novým zvykům. Bude-li integrace těchto osob neúspěšná, mohlo by dojít k narušení bezpečnosti občanů a celého státu. [62]

7 APLIKACE ISHIKAWA DIAGRAMU

Na obrázku číslo 4 můžete vidět Ishikawa diagram neboli diagram příčin a následků. V tomto diagramu jsem zohlednil příčiny, které vedou k nelegální migraci do Evropských států. Vymezil jsem dimenze, které jsou základní pro tento diagram a nesou název metody, prostředí, management a lidé.

Metody

Do sekce „metody“ jsem zařadil vodní plochu, vzdušnou plochu a pevninu, jelikož je to metoda při které, se nelegální migranti a uprchlíci dostanou na vnější hranice Evropských států anebo přímo do vybraných zemí pomocí převaděčů, kterým zaplatí neskutečné množství peněz.

Prostředí

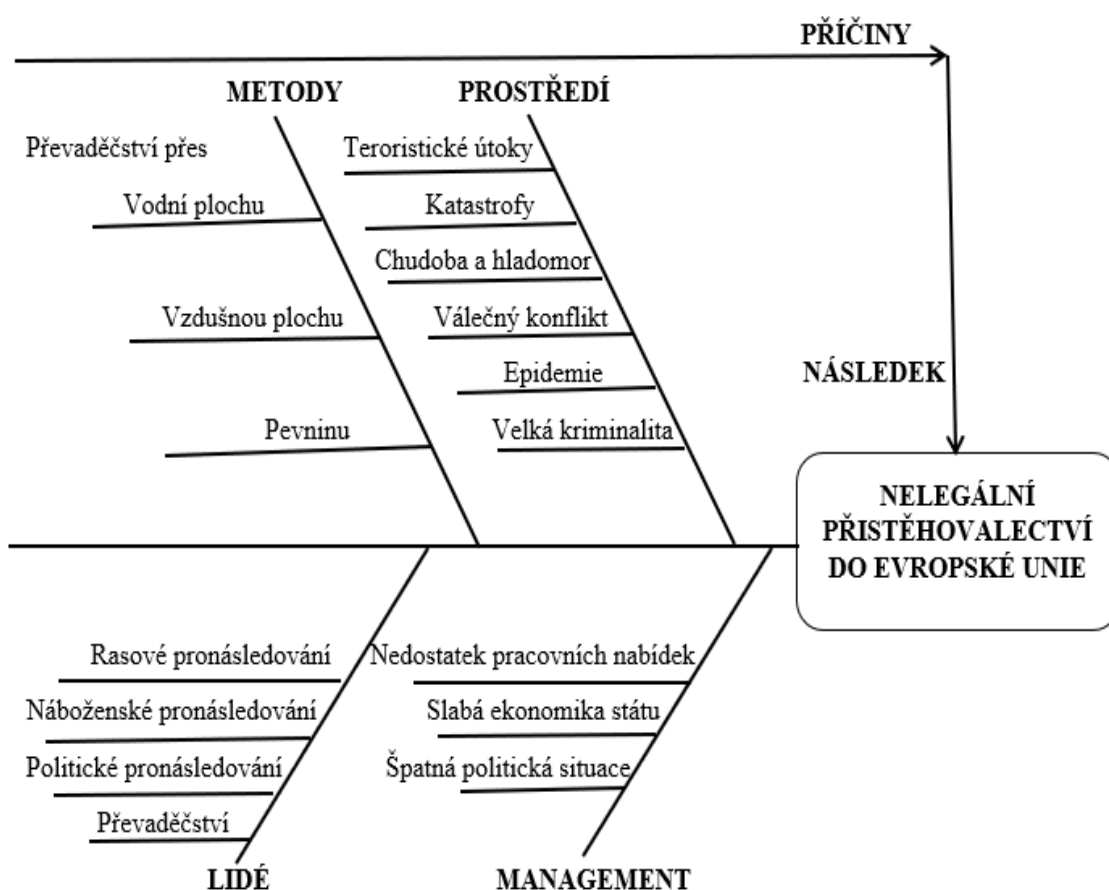
U tzv. „prostředí“ jsem uvedl základní negativní jevy, které z velké části zapříčiní nelegální migraci, jelikož především u osob z třetích zemí dochází k teroristickým útokům, různým katastrofám ať už přírodního nebo antropogenního charakteru, samozřejmě katastrofy se stávají i v Evropě ale ne v takovém měřítku jako právě v třetích zemích, je to udáno hlavně kvůli poloze. Chudoba a hladomor trápí nemálo zemí, a to je také důvod proč lidé těchto zemí se snaží za každou cenu dostat do Evropských států za lepším životem. Válečné konflikty, které se odehrávají na severu Afriky nebo blízkém a středním východě, způsobují masovou nelegální migraci do Evropských států, kde očekávají nový a bezstarostný život. Epidemie a různá onemocnění z méně rozvinutých zemí, kde mají nedostatek léků, absenci očkování a další nedostupné medikamenty může způsobit migraci za účelem zvýšení životní úrovně. Velká kriminalita v blízkosti bydliště může být také důvod, který vede k nelegální migraci.

Management

Nedostatek pracovních nabídek může vést k migraci do Evropských států za účelem uživit a zabezpečit rodinu. Splní-li všechny potřebné předpoklady a podmínky pro vstup do určitého členského státu, bude s největší pravděpodobností zastupovat levnou pracovní sílu, jelikož obyvatelé členských států častěji odmítají tuto skupinu zastupovat. Dalšími důvody nelegální migrace může být slabá ekonomika státu nebo špatná politická situace, která snižuje životní úroveň obyvatelstva jako celku.

Lidé

Jak už bylo řečeno u osob, které jsou pronásledovány z rasového, náboženského nebo politického důvodu jsou označovány jako uprchlíci, kteří prchají hlavně do Evropských států, za účelem zachránit si život. U těchto osob, prokáže-li se to, že jsou opravdu ohroženy na životě, dostanou statut azylanta a již nikdy nesmí být navráceni do původních zemí, kde jim hrozila újma na zdraví. Dalším důvodem masové migrace do Evropy je převaděčství. Osoby, které významně napomáhají nelegálním migrantům snažící se dostat do Evropy díky organizaci trasy, zajištění jízdenek apod. Na oplátku dostanou velký obnos peněz.

Obrázek 4 – Ishikawa diagram

8 ANALÝZA RIZIK

Potencionální rizika nelegální migrace do evropských států:

- Sexuální útoky
- Teroristické útoky
- Krádeže, loupežná přepadení
- Přenos nemocí
- Fyzické napadení
- Vraždy
- Finanční riziko (vyplácení dávek, a další rizika spojené s financemi)
- Zvýšení nezaměstnanosti
- Distribuce drog
- Falšování dokladů a úředních listin
- Vznik kriminálních gangů

Tabulka číslo 1 zobrazuje pravděpodobnost vzniku rizika, je číselně ohodnocena od 1-5, přičemž nejmenší číslo 1 představuje téměř nulovou šanci vzniku a největší číslo tedy 5 představuje riziko, které je více než pravděpodobné.

Tabulka 1 – Pravděpodobnost rizika s číselnými hodnotami

PRAVDĚPODOBNOST RIZIKA	ČÍSELNÁ HODNOTA
Vyloučené	1
Nepravděpodobné	2
Možné	3
Pravděpodobné	4
Jisté	5

V tabulce číslo 2 můžeme vidět dopady rizika a číselné ohodnocení, které představuje od nejmenšího čísla 1 zanedbatelné riziko a největší číslo 5 zobrazuje krizové riziko, které bezprostředně ohrožuje životy občanů, majetek a může narušit chod státu.

Tabulka 2 – Dopad rizika s číselnými hodnotami

DOPAD RIZIKA	ČÍSELNÁ HODNOTA
Zanedbatelné	1
Nevýznamné	2
Střední	3
Významné	4
Krizové	5

Tabulka číslo 3 zobrazuje po součinu pravděpodobnosti a dopadu rizika významnost každého rizika, která hrozí z problematiky nelegální migrace. Tabulka je ohodnocena od nízké významnosti, kde nehrozí žádné závažné riziko spojeno s nelegální migrací, zatímco extrémní významnost bezprostředně ohrožuje životy, majetek a chod státu.

Tabulka 3 – Součin pravděpodobnosti a dopadu rizika s významností

SOUČIN PRAVDĚPODOBNOSTI A DOPADU RIZIKA	VÝZNAMNOST
1-6	Nízká
7-13	Střední
14-19	Vysoká
20-25	Extrémní

Tabulka 4 – Vyhodnocení rizik

POTENCIÁLNÍ RIZIKO	PRAVDĚPODOBNOST RIZIKA	DOPAD RIZIKA	VÝSLEDEK
Sexuální útoky	3	4	12
Teroristické útoky	3	5	15
Krádeže, loupežná přepadení	3	3	9
Přenos nemocí	4	5	20
Fyzické napadení	3	4	12
Vraždy	3	5	15
Finanční rizika	3	3	9
Zvýšení nezaměstnanosti	3	2	6
Distribuce drog	3	4	12
Falšování dokladů a úředních listin	3	2	6
Vznik kriminálních gangů	3	4	12

V této analýze rizik můžeme vidět konkrétní rizika, která vyplývají z problematiky nelegální migrace. Každé potencionální riziko obsahuje číselné zobrazení, které představuje míru pravděpodobnosti a následný dopad rizika, dále je barevně znázorněná tabulka, která dle součinu těchto dvou aspektů určuje, jaká je významnost daného rizika. Na základě významnosti se poté aplikují bezpečnostní opatření, která vedou k zmenšení daných rizik nebo jejich úplné eliminaci.

U této analýzy je nutno poukázat na riziko s názvem „přenos nemocí“. Za normálních okolností by toto riziko bylo znatelně menší, ale jelikož ve světě řadí epidemie Covid-19, je nezbytně nutné brát tohle riziko v potaz. Přesto, že tato epidemie ještě nepominula, nelegální migranti dále nezodpovědně táhnou k vnějším hranicím Evropských států a je tedy velké riziko, že se epidemie bude dále šířit jak mezi nelegálními migranty, tak mezi obyvatelé Evropy.

9 PŘIPRAVENOST EVROPSKÉ UNIE V BOJI PROTI NELEGÁLNÍMU PŘISTĚHOVALECTVÍ

Jakmile vypukla největší krize v letech 2015–2016, a do Evropy táhlo nespočet mnoho nelegálních migrantů prchajících ať už před válkou, chudobou, pronásledováním nebo za účelem lepšího zaměstnání a tím zvýšení životní úrovně, EU nebyla příliš efektivně připravena, protože neměla žádnou společnou politiku, která by se týkala tak rozsáhlé migrace. Vnější hranice taktéž nebyly zabezpečeny na úrovni, aby se nelegální migranti nedostali do Evropských států, a proto musela EU urychleně jednat. Vydáním plánu, který se týkal všech členských států musely přistoupit všechny země. Právě klíčovým faktorem v řešení nelegální migrace je společná migrační a azylová politika.

V současné době nelegální migrace není ani z daleka na ústupu. Jak již bylo řečeno středomořská trasa je nejlepší způsob, jak se dostat do Evropy. Týká se to hlavně Itálie, Řecka, Kypru, Malty a Španělska, protože jako první čelí nelegálním migrantům. EU tyto státy finančně a fyzicky podporuje, aby zvládaly neúprosný tlak ze strany migrantů, tím se rozumí lépe zabezpečit vnější hranice, posílit pohraniční a pobřežní stráž, tedy vyslat na pomoc bezpečnostní sbory členských států do postižených oblastí zasažených vlnou nelegálních migrantů. Popřípadě vrátit nelegální migranty zpět za vnější hranice členských států.

Agentura Frontex, která od roku 2016 spadá pod EU pro pohraniční a pobřežní stráž a řídí migraci měla v roce 2019, 1700 zaměstnanců. Do roku 2021 chce zaměstnat 5000 zaměstnanců a do roku 2027, 10 000 stálých zaměstnanců, kteří budou oprávněni navracet nelegální migranty zpět do zemí původu, nadále analyzovat situaci na vnějších hranicích a hodnotit připravenost členských zemí v boji proti nelegální migraci. [63]

Dalším důležitým bodem bylo prohlášení z roku 2016 mezi EU a Tureckem. Dle tohoto prohlášení Turecko nebude pouštět nelegální migranty k bránám Evropy. Na oplátku bude EU finančně pomáhat Turecku, aby se všem zadrženým nelegálním migrantům dostalo každodenní základní péče, pro život. Turecký prezident, ale na začátku roku 2020 oznámil, že již nadále nebude dodržovat dohodu mezi EU a Tureckem. To znamená, že nelegální migranti mířící směrem ke vnějším hranicím Řecka, a tedy do Evropy přes Turecko budou mít volnou cestu a Turecko jim nebude bránit v cestě. Je to z důvodu, že Turecko nedokáže nadále regulovat nelegální migraci v zemi. Po tomto oznámení, Řecká vláda prakticky okamžitě zvýšila pohraniční stráž na vnějších hranicích s Tureckem a úspěšně brání vnější

hranice. Situace mezi řecko-tureckými hranicemi zůstávají nadále napjaté a EU se snaží najít východisko, které by bylo výhodné pro všechny členské státy a také Turecko. [59]

Řecko dále plánuje jako ochranný prvek před nelegální migrací pocházející z Turecka aplikovat v Egejském moři plovoucí bariéru blízko ostrova Lesbos, která zamezí nechtěné nelegální migraci přes moře. Bariéra má být tvořena ze sítě dlouhé 2,7 km a vysoké 1,1 m, přesahovat vodní hladinu bude do výše 50 cm. Plovoucí bariéra by měla disponovat světly a reflektory pro její dostatečnou viditelnost v noci. Tato bariéra by měla ztížit nebo dokonce zamezit nelegální migraci prostřednictvím převaděčských člunů a menších plavidel. [60]

V dnešní době, přesto, že nelegální migrace není na ústupu, EU disponuje mnoha systémy, které úspěšně bojují proti této problematice. Tyto systémy především monitorují a uchovávají data o daných osobách, bohužel, ale neřeší masovou migraci. Státy, které jako první čelí migrantům, nemají dostatek míst v záchytných střediscích a jsou tedy pod velkým tlakem a žádají EU o pomoc. Tento problém by z části mohly vyřešit migrační kvóty, které navrhuji hlavně země, které jsou pod neuvěřitelným tlakem nelegálních migrantů. Jedná se tedy o spravedlivé rozdělení migrantů do členských států. Jde, ale o proces, který zabere značně mnoho času z důvodu velkého papírování a následné komunikace mezi potenciálním státem EU, který by část migrantů převzal na své území. Jelikož značná část členských států migrační kvóty odmítá včetně ČR, je velice nepravděpodobné, že se migrační kvóty stanou skutečným nástrojem pro řešení migrace.

Vzhledem k tomu, kolik nelegálních migrantů se snaží dostat do Evropy, není vyloučeno, že se mezi nimi nemůžou nacházet teroristé. Je otázka, proč by riskovali tak náročnou cestu, která je nevyzpytatelná, plná nástrah a velice nebezpečná. I kdyby tuto cestu úspěšně absolvovali, je velice pravděpodobné, že by je informační systémy zřízené EU odhalily.

V první polovině roku 2020, kdy Evropu a celý svět zachvátila epidemie zvaná Covid-19, značně ubylo nelegálních migrantů, bylo to zapříčiněno hlavně z důvodu uzavření vnějších hranic členských států a také vnitřních hranic. V současné době, ale po postupném uvolňování opatření po zatím největší krizi spjaté s Covid-19 opět začalo proudit více nelegálních migrantů na vnější hranice členských států. Jelikož tato epidemie stále ohrožuje svět, státy, které jsou pod tlakem migrantů, uvažují o znovu uzavření vnějších hranic z důvodu trvající epidemie. To vyřeší problém pouze krátkodobě, než epidemie pomine. Po opětovném uvolňování může později nastat několikanásobně větší počet nelegálních migrantů mířící do Evropy.

V současné době EU nemá žádný efektivní plán nebo systém, který by omezil nebo úplně zastavil nelegální migraci do členských států, je ale důležité podotknout, že EU se snaží postiženým oblastem hlavně třetích zemí, odkud proudí největší část migrace pomoci jak finančně, tak humanitárně, hlavním cílem této pomoci je zajistit obnovu postižené země prostřednictvím zajištění potravin, potřebných léků popřípadě budování nové infrastruktury aby se osoby, které nelegálně migrují mohly vrátit zpět do původních zemí.

10 VNĚJŠÍ A VNITŘNÍ BEZPEČNOSTNÍ PROSTŘEDÍ

Vzhledem k rostoucím rizikům dnešní doby jako je organizovaný zločin, terorismus, nebo masová nelegální migrace je třeba charakterizovat vztah mezi vnějším a vnitřním bezpečnostním prostředím. Jedná se o dvě politiky týkající se bezpečnosti, které se na základě těchto hrozeb rozdělily na již zmíněné dvě sféry. Aby EU efektivně čelila těmto rizikům, je potřeba aby se tyto zmíněné sféry proluly a spolupracovaly. [64]

Vnější bezpečnost představuje vojenské aktivity mimo území evropských států, tedy za hranicemi Evropy k řešení krizových situací a udržení míru. Vnější bezpečnost dále pojednává o společné bezpečnostní a obranné politice s návazností na společnou zahraniční a bezpečnostní politiku. [65]

Vnitřním bezpečnostním prostředím se rozumí zajištění ochrany obyvatel a majetku v evropských zemích, zabývá se také veškerou kriminalitou spáchanou na území členských států. Cílem této vnitřní bezpečnostní sféry je rozpustit zločinecké sítě, zabránit teroristickým útokům a terorismu obecně, zvýšit bezpečnost proti kybernetickým útokům a zabezpečit vnější hranice za účelem odražení nelegální migrace. [66]

Klíčovými politikami, které zajišťují vnější a vnitřní bezpečnostní prostředí jsou:

- Společná bezpečnostní a obranná politika
- Justice a vnitro

10.1 Společná bezpečnostní a obranná politika

Společná bezpečnostní a obranná politika představuje vnější bezpečnostní prostředí. Tato politika vznikla v roce 1999 na základě neschopnosti členských států vyřešit poválečné obnovování v daných zemích. Jedná se například o válku z 90. let v Bosně nebo násilí v Kosovu. EU sice disponovala zahraniční politickou spoluprací, ale v této politice chyběly nástroje pro řízení krizových situací, a proto tyto situace řešila vždy Severoatlantická aliance. Od založení této politiky uplynulo spousta let a EU již má za sebou několik desítek úspěšných vojenských a civilních misí mimo Evropu. Jedná se především o subsaharskou Afriku, Blízký, Střední východ a také Indonésii. Civilní misí se rozumí obnovení situace po válečném konfliktu, popřípadě pomoci vybudovat novou infrastrukturu, zřídit nové státní orgány, které jsou nezbytně nutné pro chod státu, jedná se o policejní orgány, soudy apod. Rozdíl mezi vojenskou a civilní misí spočívá v tom, že civilní mise nepoužívá vojenské

vybavení a prostředky. U civilních misí hrozí neustálá rizika, jelikož pracují na nebezpečných místech v těžkých podmínkách. [67]

10.2 Justice a vnitro

V roce 1993 po vzniku Maastrichtské smlouvy, se tato politika oficiálně stala součástí EU. Tato politika vznikla na základě zvyšujícího se rizika z teroristických útoků v členských státech EU a také z důvodu schengenské dohody, která zapříčinila postupné odstraňování kontrol na vnitřních hranicích evropských států. Od té doby se justice a vnitro dostalo mezi první příčky v oblasti činnosti EU a začala spravovat policejní spolupráci, migrační a azylovou politiku, vnitřní a vnější hranice a mezinárodní soudní spolupráci v trestných činech. [68]

Důležitou rolí v této politice hrají agentury EU. Mezi nejdůležitější lze zařadit:

- Frontex
- eu-LISA
- Europol
- Eurojust

Europol neboli Evropský policejní úřad EU je agentura v prosazování práv. Tato agentura významně pomáhá policejním složkám ve všech členských státech a zajišťuje ochranu před mezinárodními zločiny, kterými mohou být teroristické útoky, obchodování s drogami, převaděčství osob a falšování dokumentů. Europol dále analyzuje kriminální činnosti a usnadňuje komunikaci mezi členskými státy. [68]

Agentura Eurojust vznikla na základě spolupráce členských zemí EU v justiční oblasti za účelem boje proti mezinárodní trestné činnosti a terorismu. Buduje společné soudnictví v rámci EU a vylepšuje průběh stíhání v členských státech. Tato agentura řídí a koordinuje proces trestního řízení, jestli se trestný čin odehrál ve více jak 2 státech. Eurojust také může nabídnout své služby mimo státy EU, jestliže mají příslušnou dohodu se třetími zeměmi. [68]

10.3 Vztah mezi vnějším a vnitřním bezpečnostním prostředím

Vzájemná provázanost těchto dvou politik je v současné době aktuální téma, jelikož politika v oblasti justice a vnitra se zabývá vnitřní bezpečností, která chrání obyvatelé evropských států před současnými riziky, mezi které se v dnešní době řadí terorismus, organizovaný

zločin a nelegální migrace. Tato rizika jsou zapříčiněna hlavně z vnějšího prostředí, jinými slovy vnější vývoj významně ovlivňuje vnitřní bezpečnostní prostředí. [69]

Teroristické útoky z 11. září 2001 ve Spojených státech nebo bombové útoky na madridské vlaky v roce 2004 výrazně poškodily a ovlivnily vnitřní bezpečnost, jako reakce na tyto útoky se vnitřní bezpečnost stala vyšší prioritou pro agendu EU a týkala se všech členských zemí. V roce 2010 byla přijata strategie vnitřní bezpečnosti všemi státy EU. Tato strategie definovala rizika, která se týkala všech států, jelikož pravděpodobnost těchto rizik byla vysoká. Mezi tato rizika patří organizovaný zločin, terorismus, počítačová kriminalita, nedostatečné zabezpečení hranic, nelegální migrace a katastrofy. [69]

Ještě v tomtéž roce vznikl dokument s názvem Civilní základní cíl, který vznikl za účelem spolupráce mezi vnějším prostředím tedy Společnou bezpečnostní a ochrannou politikou a vnitřním prostředím tedy politikou v oblasti Justice a vnitra. [70]

K upevnění vztahů, a ještě většího posílení mezi těmito politikami v roce 2011 vznikl plán, který se zabýval především spolupráce a koordinace mezi Společnou bezpečnostní a obrannou politikou a agenturami Frontex, Europol a Eurojust, které patří do politiky Justice a vnitra. V neposlední řadě tento plán zřídil systém, který měl za úkol sdílet důvěrné informace mezi Evropskou službou pro vnější činnost, Europolem a Frontexem [70]

S rostoucími riziky hlavně po vypuknutí migrační krize v roce 2016 bylo potřeba dále upevňovat a rozvíjet spolupráci mezi vnějším a vnitřním prostředím, a právě v reakci na zvyšující se riziko nelegálních migrantů a také teroristických útoků, byl vydán dokument Evropské služby pro vnější bezpečnost, který nesl název „Od posílení vazeb mezi Společné bezpečnostní a obranné politiky a politiky v oblasti Justice a vnitra aktéry k větší bezpečnosti v Evropě“. Tento dokument vymezoval 3 hlavní činnosti členských států, a to:

- Porozumění o dané situaci a sdílet informace v rámci EU
- Správa vnitřního a vnějšího zabezpečení
- Vojensko-civilní spolupráce

[71]

10.4 Návrh na zlepšení situace

Vzhledem k tomu, že nelegální migrace není na ústupu a v brzké době ani nebude tato problematika stále představuje bezpečnostní rizika, která mohou ohrozit životy evropských občanů nebo narušit chod státu, je potřeba zdokonalit vnější a vnitřní bezpečnostní prostředí. Dle mého názoru by se na bezpečnosti a ochraně evropských zemí šetřit nemělo. Od roku

2021-2027 navrhuje komise značně navýšit finanční prostředky na zabezpečení a ochranu členských zemí. V současné době EU vynaložila za toto období 3,5 miliardy eur. Od nového dlouhodobého plánu, tedy od roku 2021 chce investovat do bezpečnosti 4,8 miliardy eur.

[72]

Vzhledem k tomu, že dnešní rizika spojená s nelegální migrací a terorismem ovlivňuje hlavně vnější bezpečnost, jelikož vnější hranice nás chrání od třetích zemí, odkud pochází většina nelegálních migrantů značná část finančních prostředků by měla být investována hlavně do vnějšího zabezpečení. Jedná z možností by mohla být výstavba ostatných plotů, přičemž by zamezil nelegální vstup do členských zemí. Další efektivní prvek by mohl představovat navýšení kapacity ozbrojených složek členských států. Jak již bylo řečeno agentura Frontex chce zaměstnat do roku 2027 10 000 zaměstnanců. Jelikož Řecko plánuje v Egejském moři nainstalovat plovoucí bariéru, která bude mít za úkol znemožnit převaděčům přemístění nelegálních migrantů na území vnějších hranic Řecka, mohly by se tyto bariéry aplikovat i v jiných problematických lokacích, kde hrozí příval nelegálních migrantů.

Účinným opatřením v boji proti nelegálnímu přistěhovalectví může být dostatečná komunikace a spolupráce mezi EU a třetími zeměmi, odkud většina migrantů pochází.

Jelikož informační systémy jako ETIAS, EES a ECRIS-TCN ještě nejsou v provozu EU, a tedy budou plně funkční až v následujících letech, tak tyto systémy výrazně pomůžou v boji proti nelegální migraci, a potencionálním teroristům. Nesmíme zapomenout ani na dosavadní systémy, které již bojují několik let proti této problematice a je nutno říct, že i tyto systémy nadále vyvíjejí a přichází k dokonalosti.

Významný nástroj pro řešení masové nelegální migrace představuje Společná bezpečnostní a obranná politika, která působí mimo EU, a tedy pomáhá třetím zemím s krizovými situacemi jako válečné konflikty, katastrofy nebo poválečný stav, kde je potřeba vybudovat novou infrastrukturu, zajistit území, aby bylo opět obyvatelné zřídit důležité orgány, které budou v budoucnu schopné zajistit prosperitu a bezpečnost v zemi. V dnešní době tato politika funguje naplno, ale je škoda, že nemá tolik členů, aby operovala ve více státech, které to potřebují. Do budoucna, jestli bude tato politika disponovat více členy, bude to klíčový nástroj k řešení nelegální migrace.

ZÁVĚR

Cílem této bakalářské práce bylo poukázat na problematiku týkajícího se nelegálního přistěhovalectví v EU.

V teoretické části jsou vymezeny základní pojmy nelegální migrace, mezinárodní předpisy, předpisy ČR, historický vývoj společné politiky EU a systémy bojující proti nelegálnímu přistěhovalectví v EU.

Praktická část pojednává o migračních trasách, které vedou na vnější hranice evropských států. Následuje aplikace Ishikawa diagramu, který zobrazuje příčiny vzniku této problematiky. Další kapitola praktické části se zabývá analýzou rizik, která zhodnotila potencionální rizika nelegální migrace. Největší riziko, které nyní představuje nelegální migrace je tzv. „přenos nemocí“. Toto riziko je největší hlavně z důvodu epidemie Covid-19, šířením této epidemie mohou být ohroženy jak životy nelegálních migrantů, tak obyvatel evropských států a tím může dojít k narušení bezpečnosti v členských státech EU. Práce se dále zabývá připraveností EU v boji proti nelegálnímu přistěhovalectví, charakteristikou mezi vnějším a vnitřním bezpečnostním prostředím.

V závěru bych chtěl říct, že nelegální migrace do evropských států je negativní jev, který by se měl značně omezit nebo úplně zastavit, hlavně z důvodu, že tito lidé mají naprosto odlišnou kulturu, a tedy integrace těchto osob z třetích zemí do „naší“ společnosti tedy společnosti evropských obyvatel nemusí být úspěšná a může vést k negativním následkům.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] PALÁT, Milan. *Determinanty vzniku migrace a statistiky cizinců v Evropské unii*. 1. Ostrava: Key Publishing, 2014. ISBN 9788074182280.
- [2] MATOUŠEK, Oldřich. *Slovník sociální práce*. Praha: Portál, 2003. ISBN 80-7178-549-0.
- [3] HENIG, David. Migrace. AntropoWebzin [online]. [cit. 2020-07-16]. Dostupné z: <http://www.antropoweb.cz/cs/migrace>
- [4] KLIMEŠ, Lumír. *Slovník cizích slov*. 7. vyd., V SPN vyd. 2., rozš. a dopl. Praha: SPN - pedagogické nakladatelství, 2005. ISBN 80-7235-272-5.
- [5] Integrace imigrantů v České republice. International Organization for Migration [online]. [cit. 2020-07-16]. Dostupné z: <https://www.iom.cz/aktivity/integrace-imigrantu-v-ceske-republice>
- [6] ŠLESINGEROVÁ, Martina. *Azyl* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <http://www.lidskaprava.cz/student/uprchlici-a-migranti/clanky/azyl>
- [7] *Terorismus* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.bis.cz/terorismus/>
- [8] Definice pojmu terorismus [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/definice-pojmu-terorismus.aspx>
- [9] TRAYNOR, Ian. *EU plans migrant quotas forcing states to 'share' burden* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2015/may/10/european-commission-migrant-quota-plan-mediterranean-crisis>
- [10] KELLER, Jan. *Evropské rozpory ve světle migrace*. 1. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2017. ISBN 9788074192494.
- [11] KREJČÍ, Pavla. Azylové právo a právo týkající se migrace. *Bulletin-advokacie* [online]. 22. 10. 2015 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <http://www.bulletin-advokacie.cz/azylove-pravo-a-pravo-tykajici-se-migrace?browser=mobi>
- [12] *Úmluva o uprchlících* [online]. 19. 10. 2016 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.unhcr.org/cz/224-czzakladni-informaceumluvyumluva-o-uprchlicich-html.html>

- [13] *Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod* [online]. 15. 1. 2004 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://migraceonline.cz/cz/e-knihovna/umluva-o-ochrane-lidskych-prav-a-zakladnich-svobod>
- [14] *EVROPSKÁ ÚMLUVA O LIDSKÝCH PRÁVECH (EÚLP)* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: https://eur-lex.europa.eu/summary/glossary/eu_human_rights_convention.html?locale=cs
- [15] *30 let Úmluvy o právech dítěte. Hrozby se mění, ale zůstávají* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.ditekrize.cz/2019/11/30-let-umluvy-o-pravech-ditete-hrozby-se-meni-ale-zustavaji/>
- [16] Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 104/1991 Sb., o sjednání Úmluvy o právech dítěte
- [17] *Convention on the Rights of the Child* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: https://treaties.un.org/pages/viewdetails.aspx?src=ind&mtdsg_no=iv-11&chapter=4&clang=_en
- [18] Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu
- [19] *MEZINÁRODNÍ OCHRANA: AZYL A DOPLŇKOVÁ OCHRANA* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <http://www.politicky-slovník.cz/mezinarodni-vztahy/azyl-a-mezinarodni-ochrana/>
- [20] Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů
- [21] Zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců
- [22] *Kdo je občan třetí země* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/kdo-je-obcan-treti-zeme.aspx>
- [23] Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky
- [24] SCHIMMER, David. *Náplň činnosti některých služeb* [online]. 28. 3. 2017 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/napln-cinnosti-nekterych-sluzeb.aspx>
- [25] SOKOLSKA, Ina. *První smlouvy* [online]. 2019 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/cs/sheet/1/prvni-smlouvy>
- [26] UHEREK, Zdeněk, Věra HONUSKOVÁ, Šárka OŠŤÁDALOVÁ a Vladislav GÜNTNER. *Migrace: historie a současnost*. 1. Ostrava: Občanské sdružení PANT, 2016. ISBN 9788090594296.

- [27] Schengen Area participation.svg [online]. In: . [cit. 2020-07-16]. Dostupné z: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Schengen_Area_participation.svg
- [28] *Schengen Area* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/schengen_en
- [29] *Dublinký systém* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/migrace/clanek/dublinky-system.aspx>
- [30] *Azylová politika* [online]. září 2018 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/9256/sekce/azylova-politika/>
- [31] *Azylový systém EU: jak reformovat Dublinké nařízení (infografika)* [online]. 20. 6. 2018 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.europarl.europa.eu/news/cs/headlines/world/20180615STO05927/azylovy-system-eu-jak-reformovat-dublinkse-narizeni-infografika>
- [32] GABLE, Matthew. *European Union* [online]. 31. 1. 2020 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/European-Union/The-Maastricht-Treaty>
- [33] SOKOLSKA, Ina. *Maastrichtská smlouva a Amsterodamská smlouva* [online]. 11-2019 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/cs/sheet/3/maastrichtska-smlouva-a-amsterodamska-smlouva>
- [34] *The Treaty of Amsterdam* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <http://testpolitics.pbworks.com/w/page/20734325/The%20Treaty%20of%20Amsterdam>
- [35] *The Treaty of Amsterdam* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Амстердамський_договір.jpg
- [36] *Azylová a imigrační politika* [online]. 27. 10. 2006 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://euractiv.cz/section/vnitro-a-spravedlnost/linksdossier/azylov-a-imigran-politika/>
- [37] *Tampere European Council* [online]. 27. 10. 2006 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: https://www.europarl.europa.eu/summits/tam_en.htm
- [38] *SPECIÁL: Spravedlnost, svoboda a bezpečnost v letech 2004–2009* [online]. 15. 9. 2009 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/8686/13554/clanek/special-spravedlnost-svoboda-a-bezpecnost-v-letech-2004-2009/>
- [39] *Co je to Frontex* [online]. 15. 9. 2009 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://frontex.europa.eu/cs/o-nas/co-je-to-frontex/>

- [40] *The Stockholm Programme - An open and secure Europe serving and protecting the citizens*[online]. 2. 12. 2009 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/anti-trafficking/eu-policy/stockholm-programme-open-and-secure-europe-serving-and-protecting-citizens_en
- [41] *Stockholmský program* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/anti-trafficking/eu-policy/stockholm-programme-open-and-secure-europe-serving-and-protecting-citizens_en
- [42] *Azyl a migrace v EU: fakta a čísla* [online]. 31. 7. 2020 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.europarl.europa.eu/news/cs/headlines/society/20170629STO78630/azyl-a-migrace-v-eu-fakta-a-cisla>
- [43] *Informační systémy v prostoru svobody, bezpečnosti a práva* [online]. 16. 6. 2020 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.consilium.europa.eu/cs/policies/it-systems-in-the-area-of-freedom-security-and-justice/>
- [44] *SIS II - Second generation Schengen Information System* [online]. 14. 2. 2020 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/knowledge4policy/dataset/ds00009_en
- [45] *Schengen Information System* [online]. 14. 2. 2020 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/schengen-information-system_en
- [46] *Hlavní úkoly* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://frontex.europa.eu/cs/co-delame/hlavni-ukoly/>
- [47] *Vízový informační systém* [online]. 2019 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0174_CS.html
- [48] *Vízový informační systém: Rada se dohodla na mandátu k jednání za účelem posílení systému*[online]. 19. 12. 2018 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.consilium.europa.eu/cs/press/press-releases/2018/12/19/visa-information-system-council-agrees-negotiating-mandate-to-strengthen-the-system/>
- [49] *EURODAC* [online]. 19. 12. 2018 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/mvcren/article/asylum-and-migration-documents-eurodac.aspx>
- [50] *Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS): Rada přijala nařízení* [online]. 5. 9. 2018 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.consilium.europa.eu/cs/press/press-releases/2018/09/05/european-travel-information-and-authorisation-system-etias-council-adopts-regulation/>

- [51] *Entry/Exit System (EES)* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/smart-borders/ees_en
- [52] VÁŠOVÁ, Kateřina. *Novela ECRIS-TCN: zvýšení bezpečnosti v EU – hlavní přínosy?* [online]. 12. 9. 2019 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/novela-ecris-tcn-zvyseni-bezpecnosti-v-eu-hlavni-prinosy-109950.html>
- [53] *EU Creates New Central Database for Convicted Third Country Nationals* [online]. 10. 9. 2019 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://eucrim.eu/news/eu-creates-new-central-database-convicted-third-country-nationals/>
- [54] *Who We Are* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.eulisa.europa.eu/About-Us/Who-We-Are>
- [55] Ishikawův diagram. In: ManagementMania.com [online]. Wilmington (DE) 2011-2020, 22.07.2015 [cit. 02.08.2020]. Dostupné z: <https://managementmania.com/cs/ishikawuv-diagram>
- [56] *STŘEDOMOŘÍ – MIGRAČNÍ BRÁNA DO EVROPY* [online]. 3. 10. 2016 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.clovekvtisni.cz/stredomori-migracni-brana-do-evropy-3517gp>
- [57] *Čtvrtletní zprávy o situaci v oblasti migrace* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/migrace/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-situaci-v-oblasti-migrace.aspx>
- [58] *Trasa přes centrální Středomoří* [online]. 28. 4. 2020 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.consilium.europa.eu/cs/policies/migratory-pressure/central-mediterranean-route/>
- [59] *Pouštíme migranty do Evropy, oznámil Erdogan. Řecko hodlá hranici bránit* [online]. 29. 2. 2020 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/turecko-migrace-uprchlici-recko-recep-erdogan.A200229_112057_zahranicni_knn
- [60] *Greek plan to stop migrant boats with floating barriers* [online]. 30. 1. 2020 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-europe-51308506>
- [61] ŠEFČÍK, Vladimír. *Analýza rizik*. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2009. ISBN 978-80-7318-696-8.

- [62] *INTEGRATION OF REFUGEES IN AUSTRIA, GERMANY AND SWEDEN: COMPARATIVE ANALYSIS* [online]. [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <http://www.mipex.eu/integration-refugees-austria-germany-and-sweden-comparative-analysis>
- [63] PLEVÁK, Ondřej. *Frontex posílí později, než se původně plánovalo. S ochranou hranic pomůže obří biometrická databáze* [online]. 24. 4. 2019 [cit. 2020-08-02]. Dostupné z: <https://euractiv.cz/section/vnitro-a-spravedlnost/news/frontex-posili-pozdeji-nez-se-puvodne-planovalo-s-ochranou-hranic-pomuze-obri-biometricka-databaze/>
- [64] TRAUNER, Florian. *The internal-external security nexus: more coherence under Lisbon?* [online]. Paris [cit. 2020-08-04]. Dostupné z: https://www.ies.be/files/op89_The_internal-external_security_nexus.pdf
- [65] CHAPPELL, Laura, Jocelyn MAWDSLEY a Petar PETROV. *The EU, strategy and security policy: regional and strategic challenges*. New York, NY: Routledge, Taylor & Francis Group, 2016. ISBN 978-1-315-70784-6.
- [66] *Strategie vnitřní bezpečnosti* [online]. 2015 [cit. 2020-08-04]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/strategie-vnitri-bezpecnosti-660705.aspx>
- [67] *Bezpečnostní a obranná politika* [online]. 2018 [cit. 2020-08-04]. Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/8715/sekce/bezpecnostni-a-obranna-politika/>
- [68] *The EU justice and home affairs agencies* [online]. [cit. 2020-08-04]. Dostupné z: <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/JHA-agencies.pdf>
- [69] *The relationship between external and internal security [online]. 2014 [cit. 2020-08-05].* Dostupné z: <https://www.clingendael.org/sites/default/files/pdfs/The%20relationship%20between%20external%20and%20internal%20security.pdf>
- [70] MICHEL, Savary. *Strengthening ties between CSDP and FSJ. Recasting EU civilian crisis management* [online]. [cit. 2020-08-05]. Dostupné z: https://www.iss.europa.eu/sites/default/files/EUISSFiles/Report_31.pdf
- [71] *European External Action Service: CMPD Food for Thought Paper "From strengthening ties between CSDP/FSJ actors towards more security in EUROPE"* [online]. 2016 [cit. 2020-08-05]. Dostupné z: <https://www.statewatch.org/media/documents/news/2016/jul/eeas-food-for-thought-more-security-in-europe-10934-16.pdf>

[72] *Rozpočet EU* [online]. Štrasburk, 2018 [cit. 2020-08-05]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/IP_18_4125

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

ČR	Česká republika
ECRIS	European Criminal Records Information System, Evropský informační systém rejstříků trestů
ECRIS-TCN	European Criminal Records Information System – Third Country Nationals, Evropský informační systém rejstříků trestů – Státní příslušníci třetích zemí
EES	Entry Exit System, Systém vstupu výstupu
EHS	Evropské hospodářské společenství
ESUO	Evropské společenství uhlí a oceli
ETIAS	European Travel Information and Authorisation System, Evropský systém pro cestovní informace a povolení
EU	Evropská unie
eu-LISA	European Union Agency for the Operational Management of Large-Scale IT Systems in the Area of Freedom, Security and Justice, Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva
EÚLP	Evropská úmluva o ochraně lidských práv
OSN	Organizace spojených národů
SIS	Schengenský informační systém
VIS	Vízový informační systém

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 – Mapa Schengenského prostoru [27]	19
Obrázek 2 – Podpis Amsterodamské dohody v roce 1997 [35]	22
Obrázek 3 – Hlavní migrační trasy v roce 2020 [57]	34
Obrázek 4 – Ishikawa diagram	39

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1 – Pravděpodobnost rizika s číselnými hodnotami	40
Tabulka 2 – Dopad rizika s číselnými hodnotami	41
Tabulka 3 – Součin pravděpodobnosti a dopadu rizika s významnosti	41
Tabulka 4 – Vyhodnocení rizik	42

SEZNAM GRAFŮ

Graf 1 – Mígrační trasy nelegálních migrantů v číslech [57].....	33
Graf 2 – Počet nelegálních migrantů cestujících do Španělska v určitém období [57].....	35
Graf 3 – Počet nelegálních migrantů cestujících do Itálie v určitém období [57].....	36
Graf 4 – Počet nelegálních migrantů cestujících do Řecka v určitém období [57].....	37